

Lagrådsremiss

Teknisk översyn av mervärdesskattereglerna vid gränsöverskridande handel

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 13 maj 2026

Niklas Wykman

Anna Sundblad Stahre
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås ändringar i mervärdesskattelagen (2023:200). De flesta ändringsförslagen motiveras av att det har gjorts ändringar i EU:s mervärdesskattedirektiv med anledning av lagstiftningspaketet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. Ändringsförslagen rör reglerna om gränsöverskridande handel, beskattningsgrundande händelse, redovisningsskyldighetens inträde och de särskilda ordningarna (tredjeland-, unions- och importordningen). Det handlar om

- att genomföra mindre utökningar av tillämpningsområdet för tredjeland- och unionsordningen
- nya regler för redovisning av utgående skatt inom de särskilda ordningarna och för beskattningsbara personer som möjliggör leveranser av varor genom ett elektroniskt gränssnitt
- förtydliganden och mindre ändringar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200)	4
3	Ärendet och dess beredning	14
4	Teknisk översyn av mervärdesskattereglerna vid gränsöverskridande handel – inledande genomförande av reglerna om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern	14
4.1	Genomförandet av de nya EU-reglerna ska ske i flera steg	14
4.2	Ändringar som behöver genomföras i svensk rätt	15
4.3	Ändringar som inte kräver några lagstiftningsåtgärder	22
5	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	24
6	Konsekvensanalys	24
6.1	Offentligfinansiella effekter	25
6.2	Effekter för företagen	25
6.3	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	26
6.4	Övriga effekter	27
7	Författningskommentar	27
Bilaga 1	Rådets direktiv (EU) 2025/516 av den 11 mars 2025 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern	39
Bilaga 2	Sammanfattning av promemorian Teknisk översyn av mervärdesskattereglerna vid gränsöverskridande handel	67
Bilaga 3	Promemorians lagförslag	68
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	78

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200).

1 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om mervärdesskattelagen (2023:200)

dels att 2 kap. 2 §, 5 kap. 6 §, 6 kap. 62 och 65 §§, 7 kap. 1 § och 22 kap. 1, 3, 5, 11, 15, 63, 64, 69–71 och 73 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast efter 22 kap. 31 § ska lyda ”Särskilda regler om beskattningsgrundande händelse, redovisning och betalnings-skyldighet”,

dels att rubriken närmast före 22 kap. 66 § ska lyda ”Ansökan för beskattningsbara personer etablerade utanför EU”,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 6 kap. 64 a §, 7 kap. 27 a § och 22 kap. 4 a och 32 a–32 d §§, och närmast före 7 kap. 27 a § och 22 kap. 32 a och 32 d §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

I denna lag avses med

– direktivet om handel med utsläppsrätter: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, i lydelsen enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1416,

– dricksvattendirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten, i den ursprungliga lydelsen,

– EU:s livsmedelsförordning: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1381,

– EU-återbetalningsdirektivet: rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat, i lydelsen enligt rådets direktiv 2010/66/EU,

– förordningen om tullbefrielse: rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse,

– genomförandeförordningen: rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpnings-

¹ Jfr rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/516.

föreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

- mervärdesskattedirektivet: rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2022/890,
- mervärdesskattedirektivet: rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/516,
- unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

5 kap.

6 §

Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt möjliggör leverans av varor inom EU från en beskattningsbar person som inte är etablerad i EU *till någon som inte är en beskattningsbar person*, ska den som möjliggör leveransen anses själv ha förvärvat och levererat dessa varor.

Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt möjliggör leverans av varor inom EU från en beskattningsbar person som inte är etablerad i EU, ska den som möjliggör leveransen anses själv ha förvärvat och levererat dessa varor, *om leveransen görs till*

1. en beskattningsbar person, eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. 4–7 §§ eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 3.1 i mervärdesskattedirektivet, eller

2. någon annan som inte är en beskattningsbar person.

6 kap.

62 §

Tillhandahållande av tjänster som omfattas av 56 § och leverans av varor som omfattas av 8 § är också gjorda inom landet om

1. tillhandahållaren eller leverantören
 - a) är etablerad i Sverige och saknar etablering i något annat EU-land, eller
 - b) saknar etablering men är bosatt eller stadigvarande vistas här i landet och inte i något annat EU-land,
2. tjänsterna tillhandahålls någon som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i ett annat EU-land, eller varorna sänds eller transporteras till ett annat EU-land, och
2. tjänsterna tillhandahålls någon som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i ett annat EU-land, eller varorna sänds eller transporteras *från Sverige* till ett annat EU-land, och

3. det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av varorna och tjänsterna inte överstiger 99 680 kronor under innevarande kalenderår och inte heller översteg detta belopp under det närmast föregående kalenderåret.

64 a §

Om Skatteverket har fattat ett identifieringsbeslut enligt 22 kap. 12, 13 eller 14 § ska den som beslutet avser anses ha gjort en begäran enligt 64 §.

65 §

Efter en begäran enligt 64 § ska Skatteverket besluta att tillhandahållandet av tjänsterna och leveransen av varorna ska anses gjorda utomlands. Beslutet gäller tills vidare.

Efter en begäran enligt 64 § eller ett sådant identifieringsbeslut som avses i 64 a § ska Skatteverket besluta att tillhandahållandet av tjänsterna och leveransen av varorna ska anses gjorda utomlands. Beslutet gäller tills vidare.

Om ett beslut har fattats enligt första stycket, får bestämmelsen i 62 § inte tillämpas igen förrän efter utgången av det andra kalenderåret efter det kalenderår då beslutet fattades.

7 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- vad som avses med beskattningsgrundande händelse (3 §),
- beskattningsgrundande händelse vid leverans av varor och tillhandahållande av tjänster (4–11 §§),
- beskattningsgrundande händelse vid unionsinterna förvärv (12 §),
- beskattningsgrundande händelse vid import (13 §),
- redovisning av utgående skatt – huvudregler (14–17 §§),
- redovisning av utgående skatt – specialregler (18–25 §§),
- utgående skatt hänförlig till unionsinterna förvärv (26 §),
- utgående skatt hänförlig till import (27 §),
 - *utgående skatt hänförlig till leverans av varor vid användning av ett elektroniskt gränssnitt (27 a §),*
- valuta vid redovisning av utgående skatt (28 §),
- redovisning av leverans av varor och tillhandahållande av tjänster (29 och 30 §§),
- redovisning av ingående skatt – huvudregler (31–34 §§),
- redovisning av ingående skatt – specialregler (35–39 §§),
- ingående skatt hänförlig till unionsinterna förvärv (40 §),
- ingående skatt hänförlig till import (41 §),
- valuta vid redovisning av ingående skatt (42 §),
- ändring av tidigare redovisad utgående skatt (43–47 §§),
- ändring av tidigare redovisad ingående skatt (48 §),

- redovisning av felaktigt debiterad mervärdesskatt (49 och 50 §§), och
- redovisning vid justering av avdrag (51–54 §§).

Utgående skatt hänförlig till leverans av varor vid användning av ett elektroniskt gränssnitt

27 a §

Om en beskattningsbar person anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 5 eller 6 §, ska den utgående skatten på den leverans av varor som görs av den beskattningsbara personen redovisas för den redovisningsperiod då betalningen har godkänts. Detsamma gäller för den leverans av varorna som görs till den beskattningsbara personen.

22 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- tillämpningsområde för bestämmelserna i kapitlet (2 §),
- de särskilda ordningarna (3–5 §§),
- definitioner (6–8 §§),
- identifieringsbeslut (9–31 §§),
- särskilda regler om beskattningsgrundande händelse och betalningsskyldighet (32 och 33 §§),
- särskilda regler om beskattningsgrundande händelse, redovisning och betalningsskyldighet (32–33 §§),
- deklaration och betalning av mervärdesskatt (34–44 §§),
- ändring av tidigare redovisad skatt (45 och 46 §§),
- förfarandet i samband med beslut om identifiering eller återkallelse (47–54 §§),
- förfarandet i samband med beslut om skatt (55–62 §§),
- avdrag och återbetalning av ingående skatt (63–65 §§),
- ansökan om återbetalning av ingående skatt (66–73 §§),
- omprövning av beslut om återbetalning (74 och 75 §), och
- dokumentationsskyldighet (76–78 §§).

3 §

Tredjelandsordningen avser tillhandahållande av tjänster av beskattningsbara personer som inte är etablerade inom EU, om tjänsterna förvärvas av någon som inte är en beskattningsbar person och förvärvaren är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i ett EU-land (11 §).

Tredjelandsordningen avser tillhandahållande av tjänster av beskattningsbara personer som inte är etablerade inom EU, om tjänsterna förvärvas av någon som inte är en beskattningsbar person (11 §).

4 a §

Vid tillämpning av unionsordningen avses med unionsintern distansförsäljning av varor även leverans av

1. el,

2. gas genom ett naturgassystem som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant system, och

3. värme eller kyla genom ett nät för värme eller kyla.

Första stycket gäller bara om varan levereras av en beskattningsbar person som inte är etablerad i det EU-land där leveransen är föremål för mervärdesskatt och om varorna levereras till

1. en beskattningsbar person, eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. 4–7 §§ eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 3.1 i mervärdesskattedirektivet, eller

2. någon annan som inte är en beskattningsbar person.

Första och andra styckena gäller inte för leveranser till beskattningsbara återförsäljare enligt 6 kap. 21 § eller bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 38.2 i mervärdesskattedirektivet.

5 §

Importordningen avser beskattningsbara personer som

1. är etablerade inom EU, eller företräds av en representant som är etablerad inom EU, och som bedriver distansförsäljning av varor som inte är punktskattepliktiga, och som importerats från en plats utanför EU med ett verkligt värde på högst 150 euro (15 §), eller

2. är etablerade i ett land som anges i kommissionens genomförandeakt som antas med stöd av artikel 369m.3 i mervärdesskattedirektivet och som bedriver distansförsäljning av varor från det landet (15 §).

Första stycket gäller inte beskattningsbara personer som

omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap.

11 §

Identifieringsbeslut ska fattas, om

1. den beskattningsbara personen inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU,

2. mervärdesskatten avser tillhandahållanden av tjänster,

3. tillhandahållandena ska beskattas i Sverige eller i ett annat EU-land, och

4. tjänsterna tillhandahålls någon som inte är en beskattningsbar person *och denne är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EU-land.*

4. tjänsterna tillhandahålls någon som inte är en beskattningsbar person.

Första stycket gäller inte om det finns hinder enligt 10 § mot att fatta ett identifieringsbeslut.

15 §

Identifieringsbeslut ska fattas, om

1. den beskattningsbara personen

a) har sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller, om denne inte har ett sådant säte inom EU, har ett fast etableringsställe här i landet,

b) företräds av en representant som har sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller, om representanten inte har ett sådant säte inom EU, ett fast etableringsställe här i landet, eller

c) inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU men är etablerad i ett land som anges i kommissionens genomförandeakt antagen med stöd av artikel 369m.3 i mervärdesskattedirektivet, och bedriver distansförsäljning av varor från det landet,

2. mervärdesskatten avser distansförsäljning av varor som inte är punktskattepliktiga, och som importerats från en plats utanför EU i försändelser med ett verkligt värde på högst 150 euro, och

3. leveranserna ska beskattas i Sverige eller i ett annat EU-land.

Motsvarigheten i svenska kronor till 150 euro är detsamma som motsvarigheten i svenska kronor till beloppet för tullfrihet för varor av ringa värde enligt artikel 23 i förordningen om tullbefrielse.

Första stycket gäller inte om det finns hinder enligt 10 § mot att fatta ett identifieringsbeslut.

Första stycket gäller inte om det finns hinder enligt 10 § mot att fatta ett identifieringsbeslut *eller den beskattningsbara personen omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap.*

**Beskattningsgrundande händelse
för tredjelandsordningen och
unionsordningen**

32 a §

Vid leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster för vilka skatt enligt denna lag ska redovisas enligt tredjelands- eller unionsordningen inträffar den beskattningsgrundande händelse som avses i 7 kap. 3 § när varan levereras eller tjänsten tillhandahålls.

32 b §

Om den som levererar varor eller tillhandahåller tjänster får ersättning helt eller delvis för en beställd vara eller tjänst före den tidpunkt då varan levereras eller tjänsten tillhandahålls, inträffar dock den beskattningsgrundande händelsen när ersättningen inflyter kontant eller på annat sätt kommer den som levererar varan eller tillhandahåller tjänsten till godo.

32 c §

Om en beskattningsbar person anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 6 §, inträffar dock den beskattningsgrundande händelsen för den leverans av varorna som görs av den beskattningsbara personen när betalningen har godkänts.

Redovisning av utgående skatt

32 d §

Skatt enligt denna lag ska redovisas för den redovisningsperiod då den beskattningsgrundande händelsen inträffar enligt 32–32 c §§.

63 §

En beskattningsbar person som varken har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast

En beskattningsbar person som varken har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast

etableringsställe inom EU har inte rätt till avdrag *för ingående skatt* enligt 13 kap. *om denne* redovisar mervärdesskatt enligt

1. tredjelandsordningen i 11 §,

2. importordningen i 15 § första stycket 1 b eller c, eller

3. bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar tredjelandsordningen i artiklarna 358–369 eller importordningen i artiklarna 369l–369x i mervärdesskattedirektivet.

En beskattningsbar person som saknar rätt till avdrag för ingående skatt enligt första stycket har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap. avseende förvärv eller import som hänför sig till de beskattningsbara verksamheter i Sverige som omfattas av bestämmelserna i första stycket 1–3. En ansökan om återbetalning ska göras enligt 66–68 §§.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 65 §.

64 §

En beskattningsbar person har inte rätt till avdrag enligt 13 kap. för ingående skatt som avser förvärv eller import i verksamheter för vilka den beskattningsbara personen redovisar mervärdesskatt enligt

1. unionsordningen i 12, 13 eller 14 §,

2. importordningen i 15 § första stycket 1 a, eller

3. bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar

a) unionsordningen i artiklarna 369a–369k i mervärdesskattedirektivet, eller

b) importordningen i artiklarna 369l–369x i mervärdesskattedirektivet, om den beskattningsbara personen är etablerad i det EU-landet.

etableringsställe inom EU har inte rätt till avdrag enligt 13 kap. *för ingående skatt som avser förvärv eller import i verksamheter för vilka den beskattningsbara personen* redovisar mervärdesskatt enligt

2. unionsordningen i 12 § första stycket 1 b eller 13 § första stycket 1 b,

3. importordningen i 15 § första stycket 1 b eller c, eller

4. bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar tredjelandsordningen i artiklarna 358–369, unionsordningen i artiklarna 369a–369k, eller importordningen i artiklarna 369l–369x i mervärdesskattedirektivet.

En beskattningsbar person som saknar rätt till avdrag för ingående skatt enligt första stycket har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap. avseende förvärv eller import som hänför sig till de beskattningsbara verksamheter i Sverige som omfattas av bestämmelserna i första stycket 1–4. En ansökan om återbetalning ska göras enligt 66–68 §§.

En beskattningsbar person som saknar rätt till avdrag för ingående skatt enligt första stycket har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap. avseende förvärv eller import som hänför sig till de beskattningsbara verksamheter i Sverige som omfattas av bestämmelserna i första stycket 1–3. En ansökan om återbetalning ska göras enligt 69 eller 73 §.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 65 §.

69 §

En beskattningsbar person som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 64 § andra stycket ska ansöka om detta hos Skatteverket. Ansökan ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den sökande är etablerad *eller, om sökanden inte är etablerad inom EU, omfattas av ett identifieringsbeslut för tillämpning av unionsordningen i artiklarna 369a–369k i mervärdesskattedirektivet.*

En beskattningsbar person som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 64 § andra stycket ska ansöka om detta hos Skatteverket. Ansökan ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den sökande är etablerad.

70 §

För den sökande gäller också vad som föreskrivs om återbetalning i 14 kap. 11 §, 12 § andra stycket, 13–32 §§ och 76 §. *Vad som sägs i dessa bestämmelser om det EU-land där den sökande är etablerad ska gälla även för det EU-land där en sökande som inte är etablerad inom EU omfattas av ett identifieringsbeslut för tillämpning av unionsordningen i artiklarna 369a–369k i mervärdesskattedirektivet.*

För den sökande gäller också vad som föreskrivs om återbetalning i 14 kap. 11 §, 12 § andra stycket, 13–32 §§ och 76 §.

71 §

En beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och som vill få återbetalning av mervärdesskatt i ett annat EU-land avseende förvärv eller import i det EU-landet som hänför sig till sådana beskattningsbara verksamheter som omfattas av 12, 13 *eller* 14 § eller av 15 § första stycket 1 a, ska rikta en ansökan om återbetalning till det landet. *Detsamma gäller för en beskattningsbar person som inte*

En beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och som vill få återbetalning av mervärdesskatt i ett annat EU-land avseende förvärv eller import i det EU-landet som hänför sig till sådana beskattningsbara verksamheter som omfattas av 12 § första stycket 1 a, 13 § första stycket 1 a, 14 § eller 15 § första stycket 1 a, ska rikta en ansökan om återbetalning till det landet.

är etablerad inom EU men som omfattas av ett identifieringsbeslut för unionsordningen enligt 12 § första stycket 1 b eller 13 § första stycket 1 b.

73 §

En beskattningsbar person som vill få återbetalning av mervärdesskatt avseende förvärv eller import som hänför sig till en beskattningsbar verksamhet här i landet som omfattas av unionsordningen enligt 12, 13 eller 14 § eller importordningen enligt 15 § första stycket 1 a ska ge in ansökan till Skatteverket genom den elektroniska portalen.

En beskattningsbar person som vill få återbetalning av mervärdesskatt avseende förvärv eller import som hänför sig till en beskattningsbar verksamhet här i landet som omfattas av unionsordningen enligt 12 § första stycket 1 a, 13 § första stycket 1 a eller 14 § eller importordningen enligt 15 § första stycket 1 a ska ge in ansökan till Skatteverket genom den elektroniska portalen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt på en beskattningsbar transaktion om den beskattningsgrundande händelsen inträffat före ikraftträdandet.

3 Ärendet och dess beredning

Den 11 mars 2025 antogs rådets direktiv (EU) 2025/516 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern, nedan kallat ändringsdirektivet. Vissa av bestämmelserna i ändringsdirektivet ska vara genomförda av medlemsstaterna till den 1 januari 2027. Ändringsdirektivet finns i *bilaga 1*.

Inom Finansdepartementet har promemorian Teknisk översyn av mervärdesskattereglerna vid gränsöverskridande handel tagits fram. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 2*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2026/00342).

I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag till lagändringar.

4 Teknisk översyn av mervärdesskattereglerna vid gränsöverskridande handel – inledande genomförande av reglerna om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern

4.1 Genomförandet av de nya EU-reglerna ska ske i flera steg

Reglerna för mervärdesskatt är till stor del harmoniserade inom EU och finns huvudsakligen i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan kallat mervärdesskattedirektivet. Medlemsstaterna är skyldiga att genomföra mervärdesskattedirektivets bestämmelser i nationell rätt. I Sverige har genomförandet av mervärdesskattedirektivet skett främst genom mervärdesskattelagen (2023:200), förkortad ML.

Inom EU har det under flera år pågått arbete med lagstiftningspaketet Mervärdesskatt i den digitala tidsåldern, ibland kallat ViDA ("VAT in the Digital Age"), som EU-kommissionen presenterade i december 2022. Ändringsdirektivet är en del av paketet och innebär flera ändringar i mervärdesskattedirektivet. Ändringarna är uppdelade i fem steg och behöver i de flesta fall genomföras i medlemsstaternas nationella lagstiftning.

Det första steget gäller från och med direktivets ikraftträdande den 14 april 2025. Ändringarna innebär att Europeiska kommissionen ska anta en genomförandeakt och att medlemsstaterna får vissa utökade möjligheter att kräva elektroniska fakturor. I det första steget finns inga ändringar som måste genomföras av medlemsstaterna.

Det andra steget ska vara genomfört senast den 31 december 2026 och reglerna ska tillämpas från och med den 1 januari 2027. Detta steg

innehåller förtydliganden och mindre ändringar. Vilka ändringar som behöver genomföras i svensk rätt behandlas nedan i avsnitt 4.2. I det avsnittet behandlas även ändringar rörande beskattningsgrundande händelse och redovisningsskyldighetens inträde som inte direkt föranleds av ändringsdirektivet.

Det tredje steget ska vara genomfört senast den 30 juni 2028 och reglerna ska som huvudregel tillämpas från och med den 1 juli 2028. Det fjärde steget ska vara genomfört senast den 30 juni 2029 och reglerna ska tillämpas från och med den 1 juli 2029. Det femte steget ska vara genomfört senast den 30 juni 2030 och reglerna ska som huvudregel tillämpas från och med den 1 juli 2030. Dessa tre steg innehåller de huvudsakliga ändringarna i paketet. De ändringar som behöver genomföras i svensk rätt med anledning av dessa steg kommer att behandlas i framtida lagstiftningsprodukter.

4.2 Ändringar som behöver genomföras i svensk rätt

Regeringens förslag

Bestämmelsen om leveranser genom elektroniska gränssnitt ska tillämpas även vid leverans till vissa beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer.

Reglerna om att leveranser under ett visst tröskelvärde är gjorda inom landet ska bara gälla vid unionsintern distansförsäljning som innebär att varor sänds eller transporteras från Sverige. En registrering för unionsordningen ska behandlas som att tröskelvärdesreglerna har valts bort.

Särskilda bestämmelser ska gälla för redovisning av skatt enligt tredjelands-, unions- och importordningen. En särskild bestämmelse ska gälla för redovisning av skatt i de fall en beskattningsbar person anses ha förvärvat och levererat varor genom att använda ett elektroniskt gränssnitt.

Tredjelandsordningen ska kunna användas även för tjänster som tillhandahålls någon som inte är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas inom EU. Unionsordningen ska kunna användas även för vissa leveranser av gas, el, värme och kyla.

Beskattningsbara personer som tillämpar en särskild ordning och inte är etablerade inom EU ska inte ha rätt att dra av ingående mervärdesskatt på vissa förvärv och import. Olika regelverk ska gälla för att ansöka om återbetalning av ingående skatt beroende på om den beskattningsbara personen är etablerad inom EU eller inte.

Importordningen ska inte kunna användas av någon som omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap. mervärdesskattelagen.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian överensstämmer i sak med regeringens, men har en annan språklig och redaktionell utformning.

Remissinstanserna

FAR, *Näringslivets skattedelegation*, *Statistiska centralbyrån*, *Skatteverket*, *Srf konsulterna* och *Svenskt näringsliv* tillstyrker förslagen i promemorian. *FAR* noterar dock att det i promemorian anges att ett syfte med de föreslagna ändringarna är att ”kodifiera Skatteverkets nuvarande tillämpning”. *FAR* rekommenderar att regeringen i det fortsatta lagstiftningsarbetet tydligt anger att målet är att genomföra mervärdesskattedirektivet, inte att kodifiera en viss nationell tillämpning. Dessutom anser *FAR* att det finns en risk för att företagen kan få svårt att förstå konsekvenserna av reglernas samlade effekter och efterlyser därför en tydligare beskrivning av dessa. *Näringslivets skattedelegation* och *Svenskt näringsliv* anser att lagstiftaren behöver klargöra dels vad som avses med förmedlingsbegreppet, dels vem som är skattskyldig för mervärdesskatt vid import av lågvärdessförsändelser. Även *Näringslivets regelnämnd* anser att förmedlingsbegreppet behöver klargöras. Skatteverket föreslår att en bestämmelse som motsvarar artikel 64.1 i mervärdesskattedirektivet införs dels i 22 kap. ML, dels i 7 kap. ML till den del den avser tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen.

Kommerskollegium bedömer att förslagen inte omfattas av anmälningsplikt enligt vare sig Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informations-samhällets tjänster (anmälningsdirektivet) eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (tjänstedirektivet).

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Övriga remissinstanser har antingen inte svarat eller meddelat att de inte har några synpunkter på förslagen. Ingen remissinstans avstyrker förslagen i promemorian.

Skälen för regeringens förslag

Andra steget i ändringsdirektivet innehåller förtydliganden, kodifiering av etablerad tolkning och tillämpning samt mindre ändringar. Detta ställer i flera fall krav på någon form av genomförande i svensk rätt. I detta avsnitt behandlas de ändringar som föreslås genomföras i svensk rätt. Avsnittet behandlar även de ändringar som föreslås rörande beskattningsgrundande händelse och redovisningsskyldighetens inträde som inte direkt föranleds av ändringsdirektivet, utan av redan befintliga artiklar i mervärdesskattedirektivet.

FAR noterar att det i promemorian anges att ett syfte med de föreslagna ändringarna är att ”kodifiera Skatteverkets nuvarande tillämpning”. *FAR* för fram att lagstiftning bör kodifiera gällande rätt, inte beskattningsmyndighetens tillämpning. Regeringen vill förtydliga att Skatteverkets nuvarande tillämpning av reglerna för de särskilda ordningarna till stor del bygger på Mervärdesskattkommitténs riktlinjer och EU-kommissionens förklarande anmärkningar till mervärdesskattereglerna för e-handel. Dessa icke-bindande riktlinjer och anmärkningar har kodifierats i mervärdesskattedirektivet genom ändringsdirektivet. Det handlar alltså om att genomföra ändringsdirektivet, inte Skatteverkets nuvarande tillämpning.

Förtydligande i regleringen om leveranser genom elektroniska gränssnitt

I artikel 14a.2 i mervärdesskattedirektivet finns en regel om att beskattningsbara personer som genom elektroniska gränssnitt möjliggör leverans av varor inom EU i vissa fall själva ska anses ha tagit emot och levererat dessa varor. Regeln ändras så att den blir tillämplig inte enbart vid leverans till en icke beskattningsbar person, utan även vid leverans till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1. Ändringen är ett förtydligande och innebär ingen större ändring i praktiken. Artikel 14a.2 är genomförd i 5 kap. 6 § ML. Det föreslås att motsvarande förtydligande görs i den paragrafen.

Näringslivets regelnämnd, Näringslivets skattedelegation och Svenskt näringsliv anser att denna ändring innebär ett utvidgat ansvar och ökad administrativ börda för plattformar. Dessutom för de fram att det finns åtminstone 17 olika typer av förmedlingssituationer i ML och att det bör klargöras vad som avses med förmedlingsbegreppet.

Regeringen konstaterar att ändringen i mervärdesskattedirektivet är ett förtydligande som överensstämmer med Skatteverkets tillämpning av 5 kap. 6 § ML (Skatteverkets ställningstagande den 22 augusti 2025, dnr 8-277206-2025). Ändringen innebär därför inte någon större ändring i praktiken. Det finns vidare bestämmelser om hur begreppet *möjliggör* i artikel 14a.2 i mervärdesskattedirektivet och 5 kap. 6 § ML ska förstås, se artikel 5b i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan kallad genomförandeförordningen. Vad som menas med *möjliggör* är alltså fastställt på EU-rättslig nivå. Frågan om att se över förmedlingsbegreppen i ML ligger utanför detta lagstiftningsärende.

Förtydliganden i regleringen om tröskelvärde för unionsintern distansförsäljning av varor och tillhandahållande av vissa tjänster

I artikel 59c i mervärdesskattedirektivet finns regler om tröskelvärde för unionsintern distansförsäljning och tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och tv-sändningar och elektroniska tjänster. I artikelns första punkt förtydligas att det för att regeln ska bli tillämplig krävs att varorna skickas från den medlemsstat där leverantören är etablerad eller, i avsaknad av sådan etablering, är bosatt eller stadigvarande vistas. Punkten är genomförd i 6 kap. 62 § ML. Det föreslås att motsvarande förtydligande görs i den paragrafen. Dessutom görs två ändringar i artikelns tredje punkt, som är genomförd i 6 kap. 64 och 65 §§ ML. I tredje punkten regleras möjligheten för beskattningsbara personer att begära att platsen för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster ska fastställas enligt ordinarie regler i stället för enligt reglerna i artikel 59c i mervärdesskattedirektivet. Den ena ändringen är en följdändring som inte kräver någon ändring i svensk rätt. Den andra ändringen innebär att beskattningsbara personer som registrerat sig för unionsordningen ska anses ha utnyttjat möjligheten att begära att platsen för leverans av varor och tillhandahållandet av tjänster ska bestämmas enligt ordinarie regler. Även om reglerna tillämpas så redan i dag, föreslås det att ändringen i

tredje punkten regleras genom en ny paragraf, 6 kap. 64 a § ML, och en följdändring i 6 kap. 65 § ML.

FAR ser en risk för att företagen kan få svårt att förstå konsekvenserna av reglernas samlade effekter. Som exempel anges kopplingen mellan tröskelvärdet i 6 kap. 62 § ML och unionsordningen när varor sänds från olika medlemsstater till konsumenter i andra EU-länder. FAR befarar att företag som inte överskrider tröskelvärdet för leveranser från Sverige, men som bedriver distanshandel och överskrider värdet på samtliga dessa försäljningar inom EU, tror att försäljningarna från lager i andra EU-länder inte ska redovisas i den svenska One Stop Shop (OSS).

Regeringen konstaterar att ändringarna i artikel 59c i mervärdesskattedirektivet och 6 kap. ML överensstämmer med de tolkningar som Skatteverket redan tillämpar med hänvisning till Mervärdesskattkommitténs riktlinjer från det 118:e mötet den 19 april 2021 (dokument D, punkt 6.2) och det 123:e mötet den 20 november 2023 (dokument C, punkt 4). Ändringarna blir därför i praktiken en kodifiering av Skatteverkets nuvarande tillämpning. När det gäller FAR:s synpunkter framgår det av 6 kap. 62 § ML, liksom artikel 59c i mervärdesskattedirektivet, att en förutsättning är att tillhandahållaren eller leverantören endast är etablerad, bosatt eller vistas stadigvarande i en enda medlemsstat. Det innebär att 6 kap. 62 § ML och en motsvarande bestämmelse i en annan medlemsstats lagstiftning inte kan vara tillämpliga samtidigt. Det framgår också att ett företag som registrerat sig för unionsordningen inte kan nyttja förenklingsregeln i 6 kap. 62 § ML, vilket innebär att det i ett sådant fall saknar betydelse om företagets försäljning ligger under eller över tröskelvärdet. Slutligen fungerar regelverket så att en beskattningsbar person med ett identifieringsbeslut för unionsordningen ska använda ordningen i alla berörda medlemsstater och för samtliga leveranser och tillhandahållanden som omfattas av ordningen.

Särskilda regler för beskattningsgrundande händelse och redovisningsskyldighetens inträde

I artikel 66 i mervärdesskattedirektivet finns regler om att medlemsstaterna får föreskriva specialregler för när mervärdesskatten blir utkrävbar för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara personer. Artikel 66 ändras så att denna möjlighet inte gäller för tillhandahållanden av tjänster som omfattas av tredjelandsordningen eller leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som omfattas av unionsordningen. Artikel 66 har genomförts delvis i 7 kap. 16 och 24 §§ ML. En lösning skulle därför kunna vara att i respektive bestämmelse lägga till ett stycke om att bestämmelsen inte gäller för leveranser och tillhandahållanden som genom identifieringsbeslut omfattas av tredjelands- eller unionsordningen. Den lösningen bedöms dock skapa en mer komplicerad och svåröverblickbar lagstiftning för de aktörer som ska redovisa svensk mervärdesskatt via tredjelands- eller unionsordningen. Det bedöms vara en bättre lösning att genom nya bestämmelser i 22 kap. ML (se hänvisningen i 7 kap. 2 § ML) särreglera redovisningen av transaktioner som omfattas av tredjelands- och unionsordningen. Det föreslås att dessa nya bestämmelser, 22 kap. 32 a–32 d §§ ML, utöver att reglera redovisningsskyldighetens inträde, även ska reglera när den

beskattningsgrundande händelsen inträffar för sådana transaktioner. På så vis uppnås en fullständig särreglering för tredjelands- och unionsordningen som bygger på artiklarna 63, 65 och 66a i mervärdesskattedirektivet.

I 22 kap. 32 § ML är det, med anledning av artikel 369n i mervärdesskattedirektivet, redan reglerat när den beskattningsgrundande händelsen inträffar vid redovisning enligt importordningen. För att skapa en enhetlig och fullständig reglering föreslås att 22 kap. 32 d § ML även reglerar tidpunkten för redovisningsskyldighetens inträde för transaktioner som omfattas av importordningen. Därigenom genomförs artikel 369n fullt ut i svensk rätt.

Slutligen föreslås att artikel 66a i mervärdesskattedirektivet genomförs fullt ut i 7 kap. ML genom att det där – i tillägg till 7 kap. 11 § ML som redan reglerar den beskattningsgrundande händelsen – införs en ny paragraf, 7 kap. 27 a § ML, som reglerar redovisningsskyldighetens inträde när en beskattningsbar person anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 5 eller 6 § ML. Med de ändringar som föreslås kommer artikel 66a i mervärdesskattedirektivet att genomföras både i 7 kap. ML och i reglerna för de särskilda ordningarna i 22 kap. ML.

Med anledning av de nya paragraferna i 7 och 22 kap. ML föreslås följdändringar i innehållsförteckningarna i 7 kap. 1 § och 22 kap. 1 § ML.

Skatteverket föreslår att en bestämmelse som motsvarar artikel 64.1 i mervärdesskattedirektivet genomförs dels i 22 kap. ML, dels i 7 kap. ML till den del den avser tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen. Regeringen anser att frågan om att genomföra artikel 64.1 i svensk rätt behöver analyseras närmare och bedömer därför att den inte kan behandlas inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Utökad möjlighet att använda tredjelandsordningen

I artikel 359 i mervärdesskattedirektivet finns regler om när tredjelandsordningen får tillämpas. För närvarande får den användas när en beskattningsbar person som inte är etablerad i EU tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, under förutsättning att tjänsterna tillhandahålls inom EU. Genom ändringen slopas kravet på att förvärvaren ska vara etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas inom EU. Tjänsterna måste dock fortsatt vara tillhandahållna inom EU. Artikel 359 är genomförd genom 22 kap. 3 och 11 §§ ML. Det föreslås att motsvarande ändringar görs i dessa paragrafer.

Ändringarna får i praktiken mycket små effekter. Skatteverket har i ett ställningstagande den 29 januari 2021, dnr 8-733659, av förenklingskäl ansett att svensk mervärdesskatt kan redovisas genom tredjelandsordningen även om tillhandahållandet sker till en köpare som inte är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas inom EU. Som förutsättning gäller att det är fråga om ett tillhandahållande av en skattepliktig tjänst som görs inom landet till en icke beskattningsbar person. Skatteverkets tillämpning är därför i denna del redan i linje med ändringen i artikel 359 i mervärdesskattedirektivet. En praktisk skillnad som däremot kommer med ändringen är att en beskattningsbar person kan få ett identifieringsbeslut enligt 22 kap. 11 § ML utifrån att personen ska

tillhandahålla tjänster som ska beskattas i andra EU-länder men som tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade, bosatta eller stadigvarande vistas utanför EU.

Förtydligande om när det saknas avdragsrätt

I artikel 368 i mervärdesskattedirektivet finns regler om att en beskattningsbar person som använder tredjelandsordningen inte får göra avdrag för ingående skatt enligt vanliga regler. Det förtydligas att det i konsumtionsmedlemsstaterna saknas rätt till avdrag för ingående skatt avseende tjänster som tillhandahålls inom ramen för tredjelandsordningen. I artikeln finns också regler om återbetalning av ingående skatt och att medlemsstaterna får ställa vissa krav för återbetalning. Det förtydligas att återbetalningsreglerna enbart avser ingående skatt på varor eller tjänster som används för tillhandahållande av tjänster som omfattas av tredjelandsordningen. Slutligen ändras artikeln så att medlemsstaterna som förutsättning för återbetalning får ställa krav på en skatterepresentant.

Artikeln är genomförd i 22 kap. 63 och 65–68 §§ ML, vilka reglerar avdragsrätten och återbetalningsrätten för beskattningsbara personer som saknar etablering inom EU och tillämpar tredjelands- eller importordningen. Det bedöms i nuläget inte vara motiverat att införa krav på skatterepresentant. För att på ett tydligare sätt genomföra delar av artikel 368 och artiklarna 369j och 369w, samt för att uppnå en enhetlighet med hur 22 kap. 64 § ML är utformad, föreslås att det görs ett förtydligande i 22 kap. 63 § ML. Det förtydligas att en beskattningsbar person utan etablering inom EU saknar rätt till avdrag för ingående skatt som avser förvärv eller import i verksamheter för vilka den beskattningsbara personen redovisar mervärdesskatt enligt någon av de särskilda ordningar som anges i bestämmelsen. I övrigt bedöms artikel 368 inte föranleda något behov av ändringar i svensk rätt.

Däremot görs ytterligare ändringar i 22 kap. 63 § ML med anledning av ändringar i artikel 369j, se nedan under rubriken Förtydligande om vilka regler om återbetalning av ingående skatt som gäller för ett företag som inte är etablerat inom EU och som använder unionsordningen.

Utökad möjlighet att använda unionsordningen för vissa leveranser

Av artikel 369aa i mervärdesskattedirektivet, som är ny, framgår att leverans av gas, el, värme och kyla genom vissa former av nät eller system, på de villkor som anges i artikel 39, anses som unionsintern distansförsäljning vid tillämpning av unionsordningen. En förutsättning för att regeln ska vara tillämplig är att leveransen görs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt. En annan förutsättning är att leveransen görs till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person. Artikeln gäller leveranser som görs fram till och med den 30 juni 2028. Skälet till tidsbegränsningen är de nya regler i tredje steget av ViDA som ska tillämpas från och med den 1 juli 2028.

Det föreslås att det införs en ny paragraf, 22 kap. 4 a § ML, som motsvarar artikel 369aa. Ändringen innebär att fler leveranser kommer att

omfattas av unionsordningen, vilket ger möjlighet till förenklad administration för beskattningsbara personer vars leveranser av gas, el, värme och kyla är föremål för mervärdesskatt i andra EU-länder än där de har sin etablering.

Förtydligande om vilka regler om återbetalning av ingående skatt som gäller för ett företag som inte är etablerat inom EU och som använder unionsordningen

Av artikel 369j i mervärdesskattedirektivet framgår att en beskattningsbar person som använder unionsordningen inte får göra avdrag enligt vanliga regler för ingående skatt som är hänförlig till beskattningsbar verksamhet som omfattas av unionsordningen. Det förtydligas att artikeln avviker från artikel 1.1 i rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium. Därmed förtydligas att en beskattningsbar person som inte är etablerad inom EU har rätt att ansöka om återbetalning enligt direktiv 86/560/EEG för ingående skatt som är hänförlig till den beskattningsbara verksamhet som omfattas av unionsordningen. En sökande som är etablerad i EU har fortsatt rätt att ansöka om återbetalning enligt direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (EU-återbetalningsdirektivet). Denna åtskillnad mellan sökanden som är etablerade i EU och sökanden som inte är etablerade i EU är redan förtydligad och genomförd för importordningen, se artikel 369w i mervärdesskattedirektivet samt 22 kap. 63 § första stycket 2 och 64 § första stycket 2 ML. För att uppnå en lagstiftning som är enhetlig och förenlig med EU-rätten behöver de nyss nämnda svenska bestämmelserna ändras på så sätt att det även för återbetalning av ingående skatt inom ramen för unionsordningen görs skillnad på om sökanden är etablerad i EU eller inte.

Enligt gällande lagstiftning omfattas en beskattningsbar person med identifieringsbeslut för unionsordningen enligt 22 kap. 12 § första stycket 1 b eller 13 § första stycket 1 b av bestämmelsen i 22 kap. 64 § ML, trots att personen saknar etablering i EU. En sådan beskattningsbar person ska därför för närvarande ansöka om återbetalning via en elektronisk portal, se 22 kap. 69–73 §§ ML. Med de ändringar som föreslås kommer en beskattningsbar person med identifieringsbeslut enligt 22 kap. 12 § första stycket 1 b eller 13 § första stycket 1 b i stället att omfattas av bestämmelsen i 22 kap. 63 § ML. Följaktligen kommer en sådan beskattningsbar person fortsättningsvis inte ha rätt att använda den elektroniska portalen, utan vara hänvisad till att använda återbetalningsreglerna i 22 kap. 66–68 §§ ML. I praktiken tillämpas dock reglerna så att beskattningsbara personer utan etablering inom EU behöver ansöka om återbetalning via pappersblankett enligt återbetalningsreglerna i 22 kap. 66–68 §§ ML. Ändringen får därför ingen praktisk betydelse.

I artikel 369j i mervärdesskattedirektivet införs även en regel om att artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG inte ska tillämpas på

återbetalning av ingående skatt avseende varor eller tjänster som används för leverans av varor som omfattas av unionsordningen. De två angivna artiklarna ger medlemsstaterna möjlighet att tillämpa vissa begränsningar i rätten till återbetalning. Eftersom Sverige inte har några sådana begränsningar för unionsordningen föranleder denna ändring av artikel 369j inte några ändringar i svensk rätt.

Förtydligande om att importordningen inte får användas i ett visst fall

I artikel 369m i mervärdesskattedirektivet finns regler om vilka som får använda importordningen. I artikeln har det förtydligats att beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap. ML inte får tillämpa importordningen. Även om reglerna tillämpas så redan i dag, föreslås det att motsvarande förtydligande görs i 22 kap. 5 och 15 §§ ML.

Ändringsförslagen är förenliga med EU-rätten

De ändringar som föreslås i detta avsnitt måste genomföras av medlemsstaterna, vilket innebär att det inte är möjligt att avstå från att genomföra dem. De ändringar som föreslås bedöms alltså förenliga med EU-rätten. Med tanke på att det framgår av direktivet vad som ska ändras är alternativen till hur ändringarna ska genomföras mycket begränsade. Förslagets konsekvenser bedöms inte vara av sådan omfattning att en utvärdering är nödvändig.

Regelrådet anser att den remitterade promemorian är bristfällig vad gäller bl.a. alternativa lösningar och konsekvenser om ingen åtgärd vidtas. Regeringen konstaterar att ett avstående från att genomföra ändringsdirektivet skulle medföra att svensk rätt blir oförenlig med EU-rätten. Regeringen bedömer vidare att det saknas behov av att redogöra för andra möjliga lagtekniska utformningar i större utsträckning än vad som görs ovan. Regelrådets övriga synpunkter behandlas i avsnitt 6.

4.3 Ändringar som inte kräver några lagstiftningsåtgärder

Regeringens bedömning

Övriga ändringar i mervärdesskattedirektivet kräver inte några lagändringar i svensk rätt.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian överensstämmer med regeringens.

Remissinstanser

Ingen remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens bedömning

Ändringen i reglerna om avropslager behöver inte genomföras nu

I artikel 17a i mervärdesskattedirektivet regleras s.k. avropslager. Andra punkten ändras så att reglerna enbart gäller varor som försänds eller transporteras senast den 30 juni 2028. Genom en ny åttonde punkt anges vidare att artikeln ska upphöra att tillämpas den 30 juni 2029. Ändringarna hänger samman med de större ändringarna i tredje steget av ändringsdirektivet, alltså de ändringar som ska vara genomförda senast den 30 juni 2028 och tillämpas från och med den 1 juli 2028. I det tredje steget ska det införas en särskild ordning för överföringar av egna varor, som bl.a. ersätter nuvarande förenklingsregler för avropslager i artikel 17a. Ändringarna i artikel 17a kan därför hanteras i en framtida lagstiftningsprodukt som avser det tredje steget. Det behöver därför i nuläget inte genomföras några ändringar i svensk rätt.

Språkliga justeringar och följdändringar

I artiklarna 167a och 226 i mervärdesskattedirektivet görs vissa språkliga justeringar och följdändringar på grund av att artikel 66 har strukturerats om. Det bedöms inte finnas behov av ändringar i svensk rätt.

Förtydligande om när information om webbplats ska lämnas

I artiklarna 361.1 c, 369p.1 c och 369p.3 c i mervärdesskattedirektivet förtydligas att den information som ska lämnas i en ansökan om identifieringsbeslut för tredjelandsordningen respektive importordningen endast behöver innehålla information om webbplatser om sådana finns. I svensk rätt regleras detta på förordningsnivå genom 33 och 34 §§ mervärdesskatteförordningen (2023:328). Vidare tolkas reglerna redan i dag så att information om webbplatser bara behöver anges om sökanden har en eller flera webbplatser. Bedömningen är därför att det i nuläget inte behöver göras någon ändring i svensk rätt.

Förtydliganden rörande återbetalning av ingående skatt

I artikel 369w i mervärdesskattedirektivet finns regler om att en beskattningsbar person som använder importordningen inte får göra avdrag för ingående skatt enligt vanliga regler, men att återbetalning under vissa förutsättningar ska beviljas enligt bl.a. EU-återbetalningsdirektivet. Det förtydligas att artikel 369w avviker från artikel 8.1 e i EU-återbetalningsdirektivet. Motsvarande avvikelse är redan reglerad i artikel 369j i fråga om återbetalning av ingående skatt för den som tillämnar unionsordningen. I artikel 8.1 e finns ett krav på att sökanden ska förklara att denne inte genomfört vissa transaktioner i den återbetalande medlemsstaten. Det förtydligas därmed i artikel 369w att den som ansöker om återbetalning av ingående skatt på varor eller tjänster – som använts för leverans av varor som omfattas av importordningen – inte behöver lämna en förklaring om att varor som omfattas av importordningen inte har levererats i den återbetalande medlemsstaten. Kravet på en sådan förklaring återfinns i 20 § andra stycket mervärdesskatteförordningen. Det aktuella förtydligandet i artikel 369w är redan infört i svensk rätt genom

att 20 § andra stycket mervärdesskatteförordningen hänvisar till 14 kap. 6 § ML. Av dessa bestämmelser framgår att förklaringen vid ansökningar om återbetalning av ingående skatt ska avse andra transaktioner än bl.a. sådana som omfattas av unionsordningen eller importordningen. Ändringen i artikel 369w som förtydligar vad som gäller för importordningen ger därför inte skäl att ändra i svensk rätt.

Artikeln ändras också så att medlemsstaterna som förutsättning för återbetalning får ställa krav på en skatterepresentant. Det bedöms i nuläget inte vara motiverat att införa krav på skatterepresentant. Några ändringar behöver därför inte göras i svensk rätt.

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för mervärdesskatt på en beskattningsbar transaktion om den beskattningsgrundande händelsen inträffat före ikraftträdandet.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian överensstämmer med regeringens.

Remissinstanser

Regelrådet bedömer att redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande är godtagbar. Ingen annan remissinstans yttrar sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Av artikel 6 i ändringsdirektivet framgår att ändringarna och de nya bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet ska tillämpas av medlemsstaterna från och med den 1 januari 2027. Mot denna bakgrund bör de lagförslag som föreslås i denna lagrådsremiss träda i kraft den 1 januari 2027. Äldre bestämmelser i ML bör dock fortfarande gälla för mervärdesskatt på en beskattningsbar transaktion om den beskattningsgrundande händelsen inträffat före ikraftträdandet.

6 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms stå i proportion till det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i relevanta delar av 7 § förordningen om konsekvens-

utredningar. Regelrådet anser att bl.a. beskrivningen av berörda företag, påverkan på företagens kostnader och intäkter, konkurrenskraft samt särskild hänsyn till små och medelstora företag är otillräcklig. Regeringen bedömer att konsekvensutredningen i dessa delar står i proportion till förslaget omfattning och effekter enligt 5 § förordningen om konsekvensutredningar.

6.1 Offentligfinansiella effekter

Som beskrivits ovan behöver vissa ändringar, justeringar och förtydliganden göras i ML som en följd av att det andra steget i ändringsdirektivet ska träda i kraft den 1 januari 2027. Därutöver föreslås vissa ändringar som inte direkt föranleds av andra steget i ändringsdirektivet, men som syftar till att genomföra andra bestämmelser i mervärdesskattedirektivet i svensk rätt. I huvudsak förtydligar och förenklar ändringarna framför allt för företag som använder de särskilda ordningarna (tredjelands-, unions- och importordningen) för redovisning av mervärdesskatt vid gränsöverskridande transaktioner. Förslaget bedöms inte innebära några offentligfinansiella effekter.

6.2 Effekter för företagen

Det huvudsakliga syftet med de förtydliganden och ändringar som görs i mervärdesskattedirektivet är att förenkla och utöka användningen av de särskilda ordningarna. Att tillämpningsområdet för tredjelands- respektive unionsordningen utökas gör att fler företag får möjlighet att nyttja ordningarna. Dessutom bedöms regelverket bli tydligare vilket antas minska den administrativa bördan. Ändringarna rörande redovisning av utgående skatt kan dock medföra viss ökad administrativ börda för en del företag.

Med anledning av de föreslagna reglerna om redovisning i 22 kap. 32 a–32 d §§ ML kan vissa företag behöva redovisa utgående skatt i en annan redovisningsperiod än om reglerna i 7 kap. ML hade tillämpats. Det finns knappt 3 800 företag (3 450 inom unionsordningen och 320 inom importordningen) som har en etablering (säte eller fast etableringsställe) i Sverige och redovisar svensk mervärdesskatt genom unionsordningen eller importordningen. Dessa företag berörs av de nya reglerna. Det finns dock inga tillgängliga uppgifter om hur företagen i dagsläget avgör i vilken redovisningsperiod utgående skatt ska redovisas. För de företag som behöver ändra sin redovisning kan en viss ökad administrativ börda uppstå men för majoriteten av företagen bedöms ändringarna inte påverka den administrativa bördan i någon större utsträckning.

Av de ovan nämnda 3 800 företagen finns det knappt 900 företag som tillämpar bokslutsmetoden och samtidigt redovisar svensk mervärdesskatt inom unions- eller importordningen. Det är framför allt i denna grupp om ca 900 företag (759 inom unionsordningen och 125 inom importordningen) som det kan finnas behov att av redovisningsperiodsskäl hålla isär försäljningar inom de särskilda ordningarna från försäljningar utanför

ordningarna, eftersom de föreslagna bestämmelserna i 22 kap. 32 a–32 d §§ ML medför att olika redovisningsregler kommer att gälla inom och utanför ordningarna. Företag behöver dock av andra skäl redan i dag hålla isär försäljningar inom och utanför ordningarna, eftersom de förstnämnda ska redovisas i en vanlig mervärdesskattedeclaration medan de sistnämnda ska redovisas i en särskild mervärdesskattedeclaration. Den administrativa börda som tillkommer med ändringarna är därför enbart att försäljningar inom ordningarna, som redan sedan tidigare behövt särskiljas, behöver hanteras enligt andra redovisningsregler än övriga försäljningar. Det bedöms därför inte handla om någon stor påverkan på den administrativa bördan.

För de 125 företag som tillämpar bokslutsmetoden och samtidigt redovisar svensk mervärdesskatt genom importordningen bedöms den föreslagna regeländringen endast påverka den administrativa bördan marginellt. Skälet till detta är att det i fråga om importordningen handlar om att genomföra en äldre bestämmelse i mervärdesskattedirektivet och komplettera den regel om beskattningsgrundande händelse som redan finns i 22 kap. 32 § ML. Det kan därför antas att många företag som redovisar genom importordningen redan redovisar på det sätt som nu föreslås.

Företag utan etablering i Sverige men som redovisar svensk mervärdesskatt genom någon av de särskilda ordningarna berörs också av ändringarna.

Vidare finns omkring 130 plattformsföretag med etablering i Sverige som redovisar svensk mervärdesskatt i en vanlig mervärdesskattedeclaration – dvs. inte genom en särskild ordning – för de leveranser av varor som de möjliggör genom ett elektroniskt gränssnitt. Den särskilda redovisningsregel som föreslås införas i 7 kap. 27 a § ML bedöms inte få någon större påverkan på dessa företag, eftersom den kan sägas enbart komplettera den regel om beskattningsgrundande händelse som redan finns i 7 kap. 11 § ML.

6.3 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Flera ändringar innebär förtydliganden som underlättar tolkningen för både företag och Skatteverket, vilket kan leda till att oavsiktliga fel minskar. Den utökade möjligheten att redovisa mervärdesskatt inom tredjelandsordningen och unionsordningen kan innebära att något färre registreringar för mervärdesskatt görs i Sverige av företag som saknar etablering här. Samtidigt kan utökningen av tillämpningsområdet för tredjelands- respektive unionsordningen innebära att fler företag ansöker om identifieringsbeslut med Sverige som identifieringsstat. Sammantaget bedöms antalet ärenden hos Skatteverket vara i stort sett oförändrat. Skatteverket kommer att behöva ändra informationsmaterial till följd av förslaget. Dessa förändringar kommer att ingå i den anpassning som görs med anledning av ny eller förändrad lagstiftning och det bedöms inte finnas behov av särskilda informationsinsatser utöver detta. Eventuella

kostnader till följd av förslagen ska hanteras inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Ändringarna bedöms inte påverka Tullverket. De allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms inte heller påverkas, eftersom måltillströmningen inte bedöms öka som en följd av ändringarna.

6.4 Övriga effekter

Ändringarna bedöms inte få några effekter för enskilda, kommuner, regioner, miljön eller sysselsättningen. Det bedöms inte heller uppstå några fördelningseffekter eller effekter för den ekonomiska jämställdheten eller integrationen. Förslaget påverkar inte möjligheterna att tillhandahålla offentlig service i olika delar av landet. Det uppstår inte någon effekt på det brottsförebyggande arbetet.

7 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200)

2 kap. Definitioner och förklaringar

Benämningar för vissa EU-rättsakter

2 § I denna lag avses med

– direktivet om handel med utsläppsrätter: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, i lydelsen enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1416,

– dricksvattendirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten, i den ursprungliga lydelsen,

– EU:s livsmedelsförordning: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1381,

– EU-återbetalningsdirektivet: rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat, i lydelsen enligt rådets direktiv 2010/66/EU,

– förordningen om tullbefrielse: rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse,

– genomförandeförordningen: rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

– mervärdesskattedirektivet: rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/516,

– unionstullkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

I paragrafen anges hur EU-direktiv och vissa EU-förordningar benämns i lagen samt rättsakternas fullständiga namn.

Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet är statisk, vilket innebär att den avser direktivet i den vid en viss tidpunkt gällande lydelsen. Paragrafen ändras så att hänvisningen avser direktivet i dess senaste lydelse.

5 kap. Beskattningsbara transaktioner

Leverans av varor

Leverans av varor genom användning av ett elektroniskt gränssnitt

6 § Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt möjliggör leverans av varor inom EU från en beskattningsbar person som inte är etablerad i EU, ska den som möjliggör leveransen anses själv ha förvärvat och levererat dessa varor, *om leveransen görs till*

1. en beskattningsbar person, eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. 4–7 §§ eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 3.1 i mervärdesskattedirektivet, eller

2. någon annan som inte är en beskattningsbar person.

Paragrafen genomför delvis artikel 14a.2 i mervärdesskattedirektivet och reglerar leveranser av varor som möjliggörs genom användning av ett elektroniskt gränssnitt.

Paragrafen ändras så att den blir tillämplig inte enbart vid leverans till en icke beskattningsbar person, utan även vid leverans till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. 4–7 §§ eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 3.1 i mervärdesskattedirektivet. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet är statisk, dvs. avser direktivet i en viss angiven lydelse (se 2 kap. 2 §).

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

6 kap. Platsen för beskattningsbara transaktioner

Tröskelvärde vid unionsintern distansförsäljning av varor och tillhandahållande av vissa tjänster

62 § Tillhandahållande av tjänster som omfattas av 56 § och leverans av varor som omfattas av 8 § är också gjorda inom landet om

1. tillhandahållaren eller leverantören

a) är etablerad i Sverige och saknar etablering i något annat EU-land, eller

b) saknar etablering men är bosatt eller stadigvarande vistas här i landet och inte i något annat EU-land,

2. tjänsterna tillhandahålls någon som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i ett annat EU-land, eller varorna sänds eller transporteras *från Sverige* till ett annat EU-land, och

3. det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av varorna och tjänsterna inte överstiger 99 680 kronor under innevarande kalenderår och inte heller översteg detta belopp under det närmast föregående kalenderåret.

Paragrafen genomför artikel 59c.1 i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen behandlas platsen för leveranser och tillhandahållanden om det sammanlagda värdet inte överstiger ett visst tröskelvärde. I *andra punkten* förtydligas att den unionsinterna distansförsäljning som avses är den där varor sänds eller transporteras från Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

64 a § Om Skatteverket har fattat ett identifieringsbeslut enligt 22 kap. 12, 13 eller 14 § ska den som beslutet avser anses ha gjort en begäran enligt 64 §.

Paragrafen, som är ny, genomför delvis artikel 59c.3 i mervärdesskattedirektivet.

Av paragrafen framgår att beskattningsbara personer som registrerat sig för unionsordningen ska anses ha utnyttjat möjligheten att begära att platsen för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster ska bestämmas enligt ordinarie regler och inte enligt undantagsregeln i 62 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

65 § Efter en begäran enligt 64 § eller ett sådant identifieringsbeslut som avses i 64 a § ska Skatteverket besluta att tillhandahållandet av tjänsterna och leveransen av varorna ska anses gjorda utomlands. Beslutet gäller tills vidare.

Om ett beslut har fattats enligt första stycket, får bestämmelsen i 62 § inte tillämpas igen förrän efter utgången av det andra kalenderåret efter det kalenderår då beslutet fattades.

Paragrafen genomför delvis artikel 59c.3 i mervärdesskattedirektivet.

Paragrafen behandlar i vilka fall Skatteverket ska besluta att tillhandahållandet av tjänsterna och leveransen av varorna ska anses gjorda utomlands. Ändringen i *första stycket* är en följd av att 64 a § införs och innebär att Skatteverket även ska fatta ett sådant beslut som nämns ovan om det har fattats ett identifieringsbeslut för unionsordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

7 kap. Beskattningsgrundande händelse och redovisning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- vad som avses med beskattningsgrundande händelse (3 §),
- beskattningsgrundande händelse vid leverans av varor och tillhandahållande av tjänster (4–11 §§),
- beskattningsgrundande händelse vid unionsinterna förvärv (12 §),
- beskattningsgrundande händelse vid import (13 §),
- redovisning av utgående skatt – huvudregler (14–17 §§),
- redovisning av utgående skatt – specialregler (18–25 §§),
- utgående skatt hänförlig till unionsinterna förvärv (26 §),
- utgående skatt hänförlig till import (27 §),
- utgående skatt hänförlig till leverans av varor vid användning av ett elektroniskt gränssnitt (27 a §),
- valuta vid redovisning av utgående skatt (28 §),

- redovisning av leverans av varor och tillhandahållande av tjänster (29 och 30 §§),
- redovisning av ingående skatt – huvudregler (31–34 §§),
- redovisning av ingående skatt – specialregler (35–39 §§),
- ingående skatt hänförlig till unionsinterna förvärv (40 §),
- ingående skatt hänförlig till import (41 §),
- valuta vid redovisning av ingående skatt (42 §),
- ändring av tidigare redovisad utgående skatt (43–47 §§),
- ändring av tidigare redovisad ingående skatt (48 §),
- redovisning av felaktigt debiterad mervärdesskatt (49 och 50 §§), och
- redovisning vid justering av avdrag (51–54 §§).

I paragrafen, som består av en innehållsförteckning, görs en följdändring med anledning av att det införs en ny rubrik före den nya 27 a §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Utgående skatt hänförlig till leverans av varor vid användning av ett elektroniskt gränssnitt

27 a § Om en beskattningsbar person anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 5 eller 6 §, ska den utgående skatten på den leverans av varor som görs av den beskattningsbara personen redovisas för den redovisningsperiod då betalningen har godkänts. Detsamma gäller för den leverans av varorna som görs till den beskattningsbara personen.

Paragrafen är ny och genomför delvis artikel 66a i mervärdesskattedirektivet. Artikel 66a är sedan tidigare delvis genomförd i 11 §, som reglerar den beskattningsgrundande händelsen för leveranser av varor som möjliggjorts genom användning av ett elektroniskt gränssnitt. Genom denna nya paragraf genomförs artikel 66a även i den del som avser redovisningsskyldighetens inträde.

Den beskattningsbara person som enligt 5 kap. 5 eller 6 § använder ett elektroniskt gränssnitt för att möjliggöra en leverans av varor, ska själv anses ha förvärvat och levererat dessa varor. Enligt den nya paragrafen ska den leverans av varor som görs av den beskattningsbara personen redovisas för den redovisningsperiod då betalningen har godkänts. Detsamma gäller för den leverans av varor som görs av den bakomliggande säljaren till den beskattningsbara personen.

Vad som närmare avses med att betalningen har godkänts framgår av artikel 41a i genomförandeförordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

22 kap. Särskilda ordningar för distansförsäljning av varor och vissa tillhandahållanden av tjänster

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- tillämpningsområde för bestämmelserna i kapitlet (2 §),
 - de särskilda ordningarna (3–5 §§),
 - definitioner (6–8 §§),
 - identifieringsbeslut (9–31 §§),
 - särskilda regler om beskattningsgrundande händelse, *redovisning* och betalningsskyldighet (32–33 §§),
 - deklaration och betalning av mervärdesskatt (34–44 §§),

- ändring av tidigare redovisad skatt (45 och 46 §§),
- förfarandet i samband med beslut om identifiering eller återkallelse (47–54 §§),
- förfarandet i samband med beslut om skatt (55–62 §§),
- avdrag och återbetalning av ingående skatt (63–65 §§),
- ansökan om återbetalning av ingående skatt (66–73 §§),
- omprövning av beslut om återbetalning (74 och 75 §), och
- dokumentationskyldighet (76–78 §§).

I paragrafen, som består av en innehållsförteckning, görs en följdändring med anledning av att rubriken närmast efter 31 § ändras. Vidare ändras paragrafen med anledning av att fyra nya paragrafer, 32 a–32 d §§, införs.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

De särskilda ordningarna

Tredjelandsordningen

3 § Tredjelandsordningen avser tillhandahållande av tjänster av beskattningsbara personer som inte är etablerade inom EU, om tjänsterna förvärvas av någon som inte är en beskattningsbar person (11 §).

Paragrafen genomför artikel 359 i mervärdesskattedirektivet.

Paragrafen anger vilka tillhandahållanden av tjänster som kan redovisas enligt tredjelandsordningen. Paragrafen ändras genom att kravet på att förvärvaren ska vara etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas inom EU tas bort. Det räcker alltså att förvärvaren inte är en beskattningsbar person för att tredjelandsordningen ska kunna användas. Tjänsterna måste dock fortsatt vara skattepliktiga och tillhandahållna inom EU.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Unionsordningen

4 a § Vid tillämpning av unionsordningen avses med unionsintern distansförsäljning av varor även leverans av

1. el,
2. gas genom ett naturgassystem som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant system, och
3. värme eller kyla genom ett nät för värme eller kyla.

Första stycket gäller bara om varan levereras av en beskattningsbar person som inte är etablerad i det EU-land där leveransen är föremål för mervärdesskatt och om varorna levereras till

1. en beskattningsbar person, eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. 4–7 §§ eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 3.1 i mervärdesskattedirektivet, eller
2. någon annan som inte är en beskattningsbar person.

Första och andra styckena gäller inte för leveranser till beskattningsbara återförsäljare enligt 6 kap. 21 § eller bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 38.2 i mervärdesskattedirektivet.

Paragrafen är ny och genomför artikel 369aa i mervärdesskattedirektivet.

Av paragrafen framgår att vid tillämpning av unionsordningen ska leverans av gas, el, värme och kyla genom vissa former av nät eller system i vissa fall anses som unionsintern distansförsäljning. En förutsättning för

att regeln ska vara tillämplig är att leveransen görs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt. En annan förutsättning är att leveransen görs till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. 4–7 §§ eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 3.1 i mervärdesskattedirektivet, eller till någon annan icke beskattningsbar person. Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet är statisk, dvs. avser direktivet i en viss angiven lydelse (se 2 kap. 2 §).

I *tredje stycket* förtydligas att paragrafens tillämpningsområde inte omfattar leveranser till sådana beskattningsbara återförsäljare som avses i 6 kap. 21 § eller bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 38.2 i mervärdesskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Importordningen

5 § Importordningen avser beskattningsbara personer som

1. är etablerade inom EU, eller företräds av en representant som är etablerad inom EU, och som bedriver distansförsäljning av varor som inte är punktskattepliktiga, och som importerats från en plats utanför EU med ett verkligt värde på högst 150 euro (15 §), eller

2. är etablerade i ett land som anges i kommissionens genomförandeakt som antas med stöd av artikel 369m.3 i mervärdesskattedirektivet och som bedriver distansförsäljning av varor från det landet (15 §).

Första stycket gäller inte beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap.

Paragrafens *första stycke* genomför artikel 369m.1 och *andra stycket* genomför artikel 369m.1a i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen anges vilka beskattningsbara personer som får använda importordningen. Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap. inte får använda importordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Definitioner

Identifieringsbeslut enligt tredjelandsordningen

11 § Identifieringsbeslut ska fattas, om

1. den beskattningsbara personen inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU,

2. mervärdesskatten avser tillhandahållanden av tjänster,

3. tillhandahållandena ska beskattas i Sverige eller i ett annat EU-land, och

4. tjänsterna tillhandahålls någon som inte är en beskattningsbar person.

Första stycket gäller inte om det finns hinder enligt 10 § mot att fatta ett identifieringsbeslut.

Paragrafen genomför artiklarna 358a och 359 i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen anges vilka förutsättningar som behöver vara uppfyllda för att ett identifieringsbeslut för tredjelandsordningen ska kunna fattas.

Paragrafen ändras genom att kravet på att förvärvaren ska vara etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas inom EU tas bort. Det räcker alltså att förvärvaren inte är en beskattningsbar person för att tredjelandsordningen ska kunna användas. Tjänsterna måste dock fortsatt vara skattepliktiga och tillhandahållna inom EU.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Identifieringsbeslut enligt importordningen

15 § Identifieringsbeslut ska fattas, om

1. den beskattningsbara personen

a) har sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller, om denne inte har ett sådant säte inom EU, har ett fast etableringsställe här i landet,

b) företräds av en representant som har sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller, om representanten inte har ett sådant säte inom EU, ett fast etableringsställe här i landet, eller

c) inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU men är etablerad i ett land som anges i kommissionens genomförandeakt antagen med stöd av artikel 369m.3 i mervärdesskattedirektivet, och bedriver distansförsäljning av varor från det landet,

2. mervärdesskatten avser distansförsäljning av varor som inte är punktskattepliktiga, och som importerats från en plats utanför EU i försändelser med ett verkligt värde på högst 150 euro, och

3. leveranserna ska beskattas i Sverige eller i ett annat EU-land.

Motsvarigheten i svenska kronor till 150 euro är detsamma som motsvarigheten i svenska kronor till beloppet för tullfrihet för varor av ringa värde enligt artikel 23 i förordningen om tullbefrielse.

Första stycket gäller inte om det finns hinder enligt 10 § mot att fatta ett identifieringsbeslut *eller den beskattningsbara personen omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap.*

Paragrafens *första stycke* genomför delvis artiklarna 369l, 369m.1 och 369m.3, *andra stycket* genomför artikel 369zc och *tredje stycket* genomför artikel 369m.1a i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen anges vilka förutsättningar som behöver vara uppfyllda för att ett identifieringsbeslut för importordningen ska kunna fattas. I andra stycket görs ett tillägg som innebär att identifieringsbeslut inte ska fattas för beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Särskilda regler om beskattningsgrundande händelse, redovisning och betalningsskyldighet

Beskattningsgrundande händelse för tredjelandsordningen och unionsordningen

32 a § Vid leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster för vilka skatt enligt denna lag ska redovisas enligt tredjelands- eller unionsordningen inträffar den beskattningsgrundande händelse som avses i 7 kap. 3 § när varan levereras eller tjänsten tillhandahålls.

32 b § Om den som levererar varor eller tillhandahåller tjänster får ersättning helt eller delvis för en beställd vara eller tjänst före den tidpunkt då varan levereras eller tjänsten tillhandahålls, inträffar dock den beskattningsgrundande

händelsen när ersättningen inflyter kontant eller på annat sätt kommer den som levererar varan eller tillhandahåller tjänsten till godo.

32 c § Om en beskattningsbar person anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 6 §, inträffar dock den beskattningsgrundande händelsen för den leverans av varorna som görs av den beskattningsbara personen när betalningen har godkänts.

I paragraferna, som är nya, finns särskilda bestämmelser om beskattningsgrundande händelse för transaktioner som omfattas av tredjelands- eller unionsordningen. Paragraferna gäller skatt enligt denna lag, dvs. svensk mervärdesskatt, som ska redovisas enligt tredjelands- eller unionsordningen. Paragraferna har företräde framför samtliga bestämmelser om beskattningsgrundande händelse i 7 kap. Paragraferna genomför delvis artiklarna 63, 65 och 66a i mervärdesskattedirektivet.

Enligt 32 a § inträffar den beskattningsgrundande händelsen när varan levereras eller tjänsten tillhandahålls. Detta gäller som huvudregel.

Vid fall av förskottsbetalningar inträffar dock, enligt 32 b §, den beskattningsgrundande händelsen när ersättningen inflyter kontant eller på annat sätt kommer den som levererar varan eller tillhandahåller tjänsten till godo.

Därutöver finns en undantagsregel i 32 c §, som avser fall där en beskattningsbar person möjliggör leverans av varor via ett elektroniskt gränssnitt och anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 6 §. I sådana fall inträffar den beskattningsgrundande händelsen – för de leveranser av varor som görs av den beskattningsbara personen – när betalningen har godkänts. Vad som närmare avses med att betalningen har godkänts framgår av artikel 41a i genomförandeförordningen.

Som framgår av paragrafernas utformning har 32 b § företräde framför 32 a § och 32 c § företräde framför både 32 a och 32 b §§.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Redovisning av utgående skatt

32 d § Skatt enligt denna lag ska redovisas för den redovisningsperiod då den beskattningsgrundande händelsen inträffar enligt 32–32 c §§.

I paragrafen, som är ny, finns en särskild bestämmelse om redovisningsskyldighetens inträde för transaktioner som omfattas av import-, tredjelands- eller unionsordningen. Paragrafen gäller skatt enligt denna lag, dvs. svensk mervärdesskatt, som ska redovisas enligt någon av ordningarna. Paragrafen har företräde framför samtliga bestämmelser om redovisningsskyldighetens inträde i 7 kap.

Hänvisningen till 32 § innebär att paragrafen delvis genomför artikel 369n i mervärdesskattedirektivet. Hänvisningen till 32 a–32 c §§ innebär att paragrafen reglerar redovisningsskyldighetens inträde på ett sätt som delvis genomför artiklarna 63, 65 och 66a i mervärdesskattedirektivet.

För skatt som ska redovisas enligt importordningen inträder redovisningsskyldigheten när betalningen har godkänts. Vad som närmare avses med att betalningen har godkänts framgår av artikel 61b i genomförandeförordningen.

För skatt som ska redovisas enligt tredjelandsordningen inträder redovisningsskyldigheten som huvudregel vid den tidpunkt då tjänsten tillhandahålls. Vid fall av förskottsbetalningar ska dock utgående skatt redovisas för den redovisningsperiod då ersättningen inflyter kontant eller på annat sätt kommer den som tillhandahåller tjänsten till godo.

För skatt som ska redovisas enligt unionsordningen inträder redovisningsskyldigheten som huvudregel vid den tidpunkt då varan levereras eller tjänsten tillhandahålls. Vid fall av förskottsbetalningar ska dock utgående skatt redovisas för den redovisningsperiod då ersättningen inflyter kontant eller på annat sätt kommer den som levererar varan eller tillhandahåller tjänsten till godo. Därutöver finns en undantagsregel för fall där en beskattningsbar person möjliggör leverans av varor via ett elektroniskt gränssnitt och anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 6 §. I sådana fall inträder redovisningsskyldigheten när betalningen har godkänts. Vad som närmare avses med att betalningen har godkänts framgår av artikel 41a i genomförandeförordningen. Genom hänvisningen till 32 a–32 c §§ framgår att den sistnämnda undantagsregeln har företräde framför både huvudregeln och undantagsregeln för förskottsbetalningar.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Avdrag och återbetalning av ingående skatt

63 § En beskattningsbar person som varken har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU har inte rätt till avdrag enligt 13 kap. för *ingående skatt som avser förvärv eller import i verksamheter för vilka den beskattningsbara personen* redovisar mervärdesskatt enligt

1. tredjelandsordningen i 11 §,
2. *unionsordningen i 12 § första stycket 1 b eller 13 § första stycket 1 b,*
3. importordningen i 15 § första stycket 1 b eller c, eller
4. bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar tredjelandsordningen i artiklarna 358–369, *unionsordningen i artiklarna 369a–369k,* eller importordningen i artiklarna 369l–369x i mervärdesskattedirektivet.

En beskattningsbar person som saknar rätt till avdrag för ingående skatt enligt första stycket har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap. avseende förvärv eller import som hänför sig till de beskattningsbara verksamheter i Sverige som omfattas av bestämmelserna i första stycket 1–4. En ansökan om återbetalning ska göras enligt 66–68 §§.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 65 §.

Av paragrafen framgår att det under vissa omständigheter saknas rätt till avdrag för ingående skatt, men att det då i stället finns en möjlighet till återbetalning av den ingående skatten. Genom tillägget i *första stycket* förtydligas att rätt till avdrag saknas för ingående skatt som avser förvärv eller import i verksamheter för vilka mervärdesskatt redovisas i någon av de särskilda ordningarna. Paragrafen genomför sedan tidigare delvis artiklarna 368 och 369w i mervärdesskattedirektivet, som avser tredjelandsordningen respektive importordningen. Genom tilläggen i *första stycket 2* och *4* genomförs även delvis artikel 369j, som avser unionsordningen. Därmed omfattar paragrafen samtliga beskattningsbara personer som saknar etablering inom EU och redovisar mervärdesskatt enligt en särskild ordning. Paragrafen reglerar rätten att få återbetalning för ingående skatt avseende förvärv eller import som hänför sig till

verksamhet i Sverige som omfattas av en särskild ordning. Hur en sådan ansökan om återbetalning ska göras framgår av 66–68 §§.

Hänvisningen till mervärdesskattedirektivet är statisk, dvs. avser direktivet i en viss angiven lydelse (se 2 kap. 2 §).

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

64 § En beskattningsbar person har inte rätt till avdrag enligt 13 kap. för ingående skatt som avser förvärv eller import i verksamheter för vilka den beskattningsbara personen redovisar mervärdesskatt enligt

1. unionsordningen i 12 § första stycket 1 a, 13 § första stycket 1 a eller 14 §,
2. importordningen i 15 § första stycket 1 a, eller
3. bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar

a) unionsordningen i artiklarna 369a–369k i mervärdesskattedirektivet, om den beskattningsbara personen är etablerad i det EU-landet, eller

b) importordningen i artiklarna 369l–369x i mervärdesskattedirektivet, om den beskattningsbara personen är etablerad i det EU-landet.

En beskattningsbar person som saknar rätt till avdrag för ingående skatt enligt första stycket har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap. avseende förvärv eller import som hänför sig till de beskattningsbara verksamheter i Sverige som omfattas av bestämmelserna i första stycket 1–3. En ansökan om återbetalning ska göras enligt 69 eller 73 §.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 65 §.

Paragrafen genomför delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet, vilka avser unionsordningen och importordningen.

Genom ändringarna i *första stycket 1* och *3 a* renodlas paragrafen till att endast omfatta beskattningsbara personer med en etablering inom EU som redovisar mervärdesskatt enligt unions- eller importordningen. Paragrafen reglerar rätten att få återbetalning för ingående skatt avseende förvärv eller import som hänför sig till verksamhet i Sverige som omfattas av unions- eller importordningen. Hur en sådan ansökan om återbetalning ska göras framgår av 69 och 73 §§.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ansökan om återbetalning av ingående skatt

Ansökan riktad till Sverige som ges in via den elektroniska portalen i ett annat EU-land

69 § En beskattningsbar person som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 64 § andra stycket ska ansöka om detta hos Skatteverket. Ansökan ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den sökande är etablerad.

Paragrafen genomför delvis artiklarna 369j och 369w och reglerar hur en ansökan om återbetalning av ingående skatt ska göras.

Paragrafen ändras genom att den del av andra meningen som avser beskattningsbara personer utan etablering inom EU tas bort. Denna ändring är en följd av ändringarna i 63 och 64 §§ och innebär att en förutsättning för att ansöka om återbetalning av ingående skatt via den elektroniska portalen är att sökanden är etablerad i ett annat EU-land.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

70 § För den sökande gäller också vad som föreskrivs om återbetalning i 14 kap. 11 §, 12 § andra stycket, 13–32 §§ och 76 §.

Paragrafen genomför delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen anges vilka regler för återbetalning som gäller för en ansökan som är riktad till Sverige och ges in via den elektroniska portalen i ett annat EU-land. Paragrafen ändras genom att andra meningen om sökanden utan etablering inom EU tas bort. Denna ändring är en följd av ändringarna i 63 och 64 §§ och innebär att paragrafen inte omfattar beskattningsbara personer som saknar etablering inom EU.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ansökan riktad till andra EU-länder som ges in via den elektroniska portalen i Sverige

71 § En beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och som vill få återbetalning av mervärdesskatt i ett annat EU-land avseende förvärv eller import i det EU-landet som hänför sig till sådana beskattningsbara verksamheter som omfattas av 12 § första stycket 1 a, 13 § första stycket 1 a, 14 § eller 15 § första stycket 1 a, ska rikta en ansökan om återbetalning till det landet.

Paragrafen genomför delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen anges i vilka fall en beskattningsbar person med etablering i Sverige kan använda sig av den elektroniska portalen för att ansöka om återbetalning av ingående skatt i ett annat EU-land. Med anledning av ändringarna i 63 och 64 §§ ändras paragrafen så att den inte längre omfattar beskattningsbara personer som enbart är etablerade utanför EU. En förutsättning för att ansöka om återbetalning av ingående skatt via den elektroniska portalen är alltså, enligt denna paragraf, att sökanden är etablerad i Sverige. I paragrafen görs även en språklig ändring.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ansökan riktad till Sverige som ges in via den elektroniska portalen i Sverige

73 § En beskattningsbar person som vill få återbetalning av mervärdesskatt avseende förvärv eller import som hänför sig till en beskattningsbar verksamhet här i landet som omfattas av unionsordningen enligt 12 § första stycket 1 a, 13 § första stycket 1 a eller 14 § eller importordningen enligt 15 § första stycket 1 a ska ge in ansökan till Skatteverket genom den elektroniska portalen.

Paragrafen genomför delvis artiklarna 369j och 369w i mervärdesskattedirektivet.

I paragrafen anges i vilka fall en beskattningsbar person med etablering i Sverige kan använda sig av den elektroniska portalen för att ansöka om återbetalning av ingående skatt i Sverige. Med anledning av ändringarna i 63 och 64 §§ ändras paragrafen så att den inte längre omfattar beskattningsbara personer som enbart är etablerade utanför EU. En förutsättning för att ansöka om återbetalning av ingående skatt via den elektroniska portalen är alltså, enligt denna paragraf, att sökanden är etablerad i Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.



2025/516

25.3.2025

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/516

av den 11 mars 2025

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Den digitala ekonomins framväxt har i hög grad påverkat hanteringen av unionens mervärdesskattesystem, eftersom det inte lämpar sig för de nya digitala affärsmodellerna och inte medger en fullständig användning av de data som genereras av digitaliseringen. Rådets direktiv 2006/112/EG ⁽³⁾ bör ändras för att ta hänsyn till den utvecklingen.
- (2) Skyldigheterna att rapportera mervärdesskatt bör anpassas så att plattformsekonomin utmaningar kan hanteras och behovet av flera registreringar till mervärdesskatt i unionen kan minskas.
- (3) *Mervärdesskattgapet* motsvarar den totala skillnaden mellan de förväntade mervärdesskatteintäkterna på grundval av mervärdesskattelagstiftning och kompletterande bestämmelser samt det belopp som faktiskt uppbärs. År 2020 uppskattades mervärdesskattgapet uppgå till 93 miljarder EUR i unionen. En betydande del av mervärdesskattgapet orsakas av bedrägerier, särskilt gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag, som uppskattas omfatta mellan 40 och 60 miljarder EUR. I rapporten om slutresultatet från konferensen om Europas framtid, som publicerades i maj 2022, efterlyste medborgarna åtgärder för harmonisering och samordning av skattepolitiken inom medlemsstaterna för att förhindra skatteundandragande och skatteflykt, såväl som åtgärder för främjande av samarbete mellan medlemsstater för att säkerställa att alla företag i unionen betalar sin skäliga andel av skatterna. Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern är förenligt med dessa mål.
- (4) För att öka skatteuppbörden vid gränsöverskridande transaktioner och få ett slut på den nuvarande fragmenteringen till följd av medlemsstaternas olika rapporteringssystem bör regler fastställas för krav på digital rapportering i unionen. Sådana regler bör säkerställa att skatteförvaltningarna tillhandahåller uppgifter transaktion för transaktion, i syfte att möjliggöra korsanalyser av data, stärka skatteförvaltningarnas kontrollkapacitet och avskräcka från bristande efterlevnad av reglerna, samtidigt som efterlevnadskostnaderna minskas för företag som är verksamma i olika medlemsstater och hinder på den inre marknaden undanröjs.
- (5) För att underlätta en automatiserad rapportering för både beskattningsbara personer och skatteförvaltningar bör de transaktioner som ska rapporteras till skatteförvaltningarna dokumenteras elektroniskt. Elektronisk fakturering bör bli standard vid utfärdande av fakturor. Medlemsstaterna bör dock kunna tillåta andra fakturor för inhemska leveranser och tillhandahållanden.

⁽¹⁾ Godkännande av den 12 februari 2025 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 228, 29.6.2023, s. 149.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

- (6) För att största möjliga interoperabilitet ska uppnås bör elektroniska fakturor i princip överensstämma med den europeiska standard som fastställs i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870⁽⁴⁾ (*den europeiska standarden*), som uppfyller den begäran som gjorts av kommissionen enligt artikel 3.1 i direktiv 2014/55/EU⁽⁵⁾ om att utarbeta en europeisk standard för den semantiska datamodellen för en elektronisk fakturas basinnehåll. Medlemsstaterna bör dock fortfarande kunna tillåta andra standarder för inhemska leveranser och tillhandahållanden.
- (7) De medlemsstater som är behöriga att fastställa faktureringsregler bör vidta åtgärder, som kan omfatta ackrediteringssystem, för att säkerställa att elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer uppfyller teknisk syntax och semantik i de tillåtna standarderna och innehåller alla nödvändiga uppgifter som fastställs i de standarderna. Dessa åtgärder bör vidtas antingen med avseende på beskattningsbara personer som är skyldiga att utfärda fakturan eller utomstående tjänstetillhandahållare, eller båda. De personer som omfattas av sådana åtgärder kommer att bli ansvariga för tillämpningen av dem. Dessa åtgärder bör dock inte hindra beskattningsbara personer från att välja det sätt på vilket de vill utfärda och skicka fakturor till sina kunder, dvs. antingen själva göra det direkt, eller genom förmedling av tredje part eller via en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.
- (8) De nationella digitala rapporteringssystemens effektivitet skulle kunna äventyras om beskattningsbara personer inte uppfyller skyldigheten att utfärda elektroniska fakturor med avseende på transaktioner som omfattas av en rapporteringsskyldighet. Mot bakgrund av digitaliseringen av transaktioner och ekonomiska utbyten och målen för detta direktiv för digitalisering av mervärdesskatt, inbegripet i syfte att säkerställa en effektivare bekämpning av bedrägeri, bör medlemsstaterna tillåtas att föreskriva att innehav av en elektronisk faktura som utfärdats i enlighet med den erforderade standard som fastställs i direktiv 2006/112/EG är ett materiellt villkor för rätten att dra av eller återkräva den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats.
- (9) Definitionen av *elektronisk faktura* bör anpassas till definitionen i direktiv 2014/55/EU, så att rapporteringen av mervärdesskatt standardiseras. Definitionen av elektronisk *faktura* bör därför endast omfatta elektroniska fakturor som ska utfärdas, översändas och mottas i ett strukturerat elektroniskt format som medger automatiserad och elektronisk behandling av dem. Skyldigheten att använda ett strukturerat format bör åtminstone omfatta de uppgifter som ska rapporteras. Hybridfakturor som kombinerar uppgifter som är inbäddade i ett strukturerat format och uppgifter som är inbäddade i ett ostrukturerat format som är läsbart för människor bör därför omfattas av definitionen om sådana fakturor innehåller alla de uppgifter som ska rapporteras i ett strukturerat format.
- (10) För att systemet för rapportering av mervärdesskatt ska kunna genomföras på ett effektivt sätt måste uppgifter inkomma till skatteförvaltningen utan dröjsmål. Därför bör tidsfristen för utfärdande av en faktura vid gränsöverskridande transaktioner fastställas till tio dagar efter det att den beskattningsgrundande händelsen har ägt rum.
- (11) En elektronisk faktura bör underlätta automatisk överföring till skatteförvaltningen av de uppgifter som behövs för kontrolländamål. För det ändamålet bör en elektronisk faktura innehålla alla uppgifter som ska överföras till skatteförvaltningen i ett strukturerat format inom ramen för kraven på digital rapportering.
- (12) Genomförandet av elektroniska fakturor som standardmetod för att dokumentera transaktioner för mervärdesskatteändamål skulle inte vara möjligt om användningen av elektroniska fakturor förblir avhängig mottagarens godkännande, i synnerhet i ett sammanhang mellan företag (business-to-business). För fakturor som utfärdas till beskattningsbara personer och till icke beskattningsbara juridiska personer bör ett sådant godkännande därför inte längre krävas för utfärdande av elektroniska fakturor som uppfyller den europeiska standarden, såvida inte en medlemsstat har utnyttjat möjligheten att tillåta pappersfakturor eller fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor. Om en medlemsstat tillåter användning av andra standarder för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom sitt territorium bör den medlemsstaten kunna föreskriva att mottagaren inte behöver godkänna fakturor som utfärdats i enlighet med dessa standarder. När elektroniska fakturor utfärdas till andra personer bör de kunna fortsätta att omfattas av kravet på mottagarens godkännande.

(4) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870 av den 16 oktober 2017 om offentliggörande av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU (EUT L 266, 17.10.2017, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/1870/oj).

(5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).

- (13) Kommissionen har fullgjort sin skyldighet att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om effekterna av de regler om fakturering som gäller från och med den 1 januari 2013 och särskilt om i vilken utsträckning dessa regler har lett till en faktisk minskning av företagens administrativa bördor, i enlighet med artikel 237 i direktiv 2006/112/EG. Eftersom denna skyldighet redan har fullgjorts bör den utgå ur det direktivet.
- (14) Skyldigheten att lämna sammanställningar vid rapportering av gemenskapsinterna transaktioner bör avskaffas, eftersom sådana transaktioner kommer att omfattas av tillämpningsområdet för kraven på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, men med mer detaljerad och tidsenlig information.
- (15) För att underlätta beskattningsbara personers överföring av fakturauppgifter till skatteförvaltningen bör medlemsstaterna ställa de nödvändiga medlen för en sådan överföring till de beskattningsbara personernas förfogande. Dessa medel bör möjliggöra att uppgifterna sänds direkt av de beskattningsbara personerna eller av tredje part för deras räkning, eller via en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.
- (16) Även om de uppgifter som ska överföras enligt kraven på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör likna de uppgifter som överfördes med hjälp av sammanställningar, är det nödvändigt att kräva att beskattningsbara personer lämnar ytterligare uppgifter, inbegripet bankuppgifter, så att skatteförvaltningarna kan följa inte bara varorna utan även de finansiella flödena.
- (17) Man bör undvika att lägga en onödig administrativ börda på beskattningsbara personer som är verksamma i olika medlemsstater. Sådana beskattningsbara personer bör därför kunna lämna begärda uppgifter till sina skatteförvaltningar enligt den europeiska standarden. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva ytterligare format för rapportering av uppgifter för att göra det lättare för beskattningsbara personer att kunna lämna begärda uppgifter.
- (18) För att uppnå den nödvändiga harmoniseringen av rapporteringen av uppgifter om gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör de uppgifter som ska rapporteras vara desamma i alla medlemsstater, utan möjlighet för medlemsstaterna att begära ytterligare uppgifter.
- (19) Det är viktigt att skatteförvaltningarna har nödvändiga uppgifter till sitt förfogande om alla transaktioner som omfattas av en rapporteringsskyldighet. För att säkerställa att detta mål uppnås förefaller det klokt att kräva att kunden ska rapportera transaktionen. Det skulle möjliggöra dubbelkontroll av dessa uppgifter mot de uppgifter som tillhandahålls av leverantören och säkerställa att skatteförvaltningarna har de nödvändiga uppgifterna tillhanda i fall där leverantören inte har uppfyllt rapporteringsskyldigheten. Det är dock möjligt att de åtgärder som medlemsstaterna vidtar när det gäller utfärdande av fakturor och rapportering ger tillräckliga garantier för att leverantören kommer att lämna uppgifterna till skatteförvaltningen närhelst en faktura utfärdas. Under dessa omständigheter bör medlemsstaterna kunna välja att inte tillämpa den regeln och undanta förvärvaren av varorna och tjänstemottagaren från skyldigheten att rapportera uppgifter om dessa transaktioner.
- (20) Flera medlemsstater har infört olika rapporteringskrav för transaktioner inom sina territorier, vilket har lett till betydande administrativa bördor för beskattningsbara personer som är verksamma i olika medlemsstater, eftersom de behöver anpassa sina redovisningssystem för att uppfylla dessa krav. För att undvika de kostnader som uppstår till följd av sådana skillnader bör de system som införs i medlemsstaterna för att rapportera leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning mellan beskattningsbara personer inom deras territorium ha samma egenskaper som det system som införs för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Medlemsstaterna bör föreskriva elektroniska metoder för överföring av uppgifter, och i likhet med vad som är fallet för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster bör det vara möjligt för beskattningsbara personer att lämna in uppgifter i enlighet med den europeiska standarden, även om den berörda medlemsstaten skulle kunna föreskriva ytterligare standarder för överföringen av uppgifterna. Medlemsstaterna bör tillåta att uppgifterna överförs antingen av den beskattningsbara personen direkt eller av en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, och skulle kunna tillåta användning av en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.
- (21) Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att införa ett krav på transaktionsbaserad digital rapportering i realtid för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning inom deras territorium än de som omfattas av rapporteringskraven för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Om de inför ett sådant krav i framtiden bör de dock göra detta i enlighet med de nya reglerna om krav på digital rapportering för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom en medlemsstats territorium, som är anpassade till kraven på digital rapportering för

gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Medlemsstater som redan har infört ett rapporteringssystem för dessa transaktioner bör anpassa sådana system för att säkerställa att uppgifterna rapporteras i enlighet med kraven för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom en medlemsstats territorium.

- (22) För att utvärdera ändamålsenligheten med kraven på digital rapportering bör kommissionen utarbeta en bedömningsrapport med en utvärdering av hur kraven på elektronisk fakturering och såväl gemenskapsintern som inhemsk digital rapportering påverkar effektiviteten i uppbörden av mervärdesskatt och minskningen av mervärdesskattgapet samt de beskattningsbara personernas och skatteförvaltningarnas kostnader för genomförande och regelefterlevnad, i syfte att kontrollera om systemet har uppnått sina mål eller behöver justeras ytterligare.
- (23) Medlemsstaterna bör kunna fortsätta att genomföra andra åtgärder för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande. De bör dock inte kunna införa ytterligare allmänna transaktionsbaserade rapporteringsskyldigheter för de transaktioner som omfattas av kraven på digital rapportering, såvida det inte krävs på nationell nivå för utarbetandet och inlämnandet av en mervärdesskattedeklaration eller för revisionsändamål. Detta innebär att medlemsstaterna vid sidan av de rapporteringsskyldigheter i realtid som fastställs i detta direktiv bör tillåtas att behålla de inhemska rapporteringsverktyg som exempelvis bygger på ett SAF-T-system, liksom rapporteringsskyldigheter som inte är allmänna, såsom de som berör kassaregister. Dessutom bör medlemsstaternas möjlighet att begära information från beskattningsbara personer i samband med revisioner inte begränsas, eftersom sådan information endast erhålls på begäran av medlemsstaten och inte är ett resultat av aktiv rapportering från de beskattningsbara personerna.
- (24) För att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt har flera medlemsstater, vid behov med tidigare tillstånd på grundval av artikel 395 i direktiv 2006/112/EG, infört ett inhemskt krav på transaktionsbaserad digital rapportering i realtid. Dessa medlemsstater och de beskattningsbara personer som är etablerade på deras territorier har nyligen gjort betydande investeringar för att säkerställa att dessa system fungerar och att dessa mål uppnås. Därför bör de medlemsstaterna undantagsvis anpassa sina system för att säkerställa att uppgifterna rapporteras i enlighet med kraven på digital rapportering för egenleveranser och leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom deras territorium först 2035, såvida inte kommissionens bedömningsrapport avslöjar brister i det digitala systemet för gränsöverskridande rapportering. Vid behov skulle sådana brister kunna leda till en ytterligare förlängning av tidsfristen för anpassning av deras nationella rapporteringssystem.
- (25) Plattformsekonomin har gett upphov till vissa svårigheter när det gäller tillämpningen av mervärdesskattereglerna, särskilt avseende fastställandet av tjänstetillhandahållares beskattningsbara status och lika villkor för små och medelstora företag och andra företag.
- (26) Plattformsekonomin har lett till en omotiverad snedvridning av konkurrensen mellan leveranser och tillhandahållanden som utförs via onlineplattformar som undviker mervärdesskatt och leveranser och tillhandahållanden som utförs i den traditionella ekonomin och som blir föremål för mervärdesskatt. Snedvridningen har varit mest akut i de två största sektorerna i plattformsekonomin näst efter e-handeln, nämligen sektorn för korttidsuthyrning av boende och sektorn för persontransport på väg. Det är dock känt att denna skillnad kan vara mer uppenbar i vissa medlemsstater än i andra.
- (27) I syfte att fastställa regler för att ta itu med snedvridningen av konkurrensen inom sektorn för korttidsuthyrning av boende och sektorn för persontransport på väg bör regler fastställas för att ändra plattformens roll i uppbörden av mervärdesskatt, som då blir *faktisk tillhandahållare*. Enligt modellen för faktisk tillhandahållare, som är en juridisk fiktion som inte påverkar regler utanför mervärdesskattelagstiftningen, bör plattformarna vara skyldiga att ta ut mervärdesskatt om underliggande tillhandahållare inte tar ut mervärdesskatt på grund av att de till exempel är icke beskattningsbara personer eller beskattningsbara personer som utnyttjar den särskilda ordningen för små företag.
- (28) För att bevara mervärdesskattens neutralitet bör plattformar inte betraktas som faktiska tillhandahållare och bör därför inte ta ut mervärdesskatt när underliggande tillhandahållare lämnar ett registreringsnummer för mervärdesskatt och deklarerar att de kommer att ta ut den mervärdesskatt som den faktiska tillhandahållaren annars skulle betala.
- (29) Om medlemsstaterna anser att det inte föreligger någon sådan snedvridning av konkurrensen inom deras territorium, är det emellertid lämpligt att ge dem möjlighet att från tillämpningsområdet för denna regel undanta beskattningsbara personer som inom deras territorium utnyttjar den särskilda ordningen för små företag, och som i annat fall systematiskt skulle omfattas av regeln om faktisk tillhandahållare. Medlemsstaterna bör kunna fastställa villkoren för utnyttjandet av denna möjlighet. När medlemsstaterna utnyttjar denna möjlighet bör de kunna tillämpa den på ett sätt som inte orsakar någon oproportionell administrativ börda för den person som tillhandahåller

tjänster i form av korttidsuthyrning av boende eller tjänster i form av persontransport på väg eller den beskattningsbara person som möjliggör ett sådant tillhandahållande. I detta avseende bör det inte anses oproportionellt att kräva de uppgifter som behövs för att fastställa om den underliggande tillhandahållaren utnyttjar den särskilda ordningen för små företag. Om en medlemsstat utnyttjar en sådan möjlighet påverkar detta dock inte plattformarnas allmänna ansvar att följa regeln om faktisk tillhandahållare.

- (30) För att säkerställa en miniminivå av samstämmighet mellan olika nationella mervärdesskattesystem när det gäller tillhandahållandet av tjänster i form av korttidsuthyrning av boende bör en sådan uthyrningstjänst anses ha en liknande funktion som hotellbranschen om den är oavbruten, tillhandahålls samma person och under högst 30 nätter. För att ta hänsyn till olika nationella särdrag inom sektorn bör medlemsstaterna dock ha möjlighet att göra tjänster i form av korttidsuthyrning av boende föremål för vissa kriterier, villkor och begränsningar i enlighet med nationell lagstiftning.
- (31) Medlemsstaterna tolkar platsen för tillhandahållande av den möjliggörande tjänst som plattformarna tillhandahåller icke beskattningsbara personer på olika sätt. Det är därför nödvändigt att förtydliga denna regel och säkerställa ett gemensamt kriterium.
- (32) För att undvika situationer där plattformar inkluderas i den särskilda ordningen för resebyråer med avseende på transaktioner för vilka de betraktas som faktisk tillhandahållare bör det klargöras att dessa transaktioner inte omfattas av den särskilda ordningen. På motsvarande sätt bör det säkerställas att resebyråer inte omfattas av regeln om faktisk tillhandahållare.
- (33) Med beaktande av de befintliga skillnaderna i medlemsstaternas praxis när det gäller identifiering av beskattningsbara personer är det lämpligt att föreskriva en längre övergångsperiod för när regeln om faktisk tillhandahållare ska börja tillämpas för att säkerställa en smidig övergång till den nya regeln.
- (34) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av de regler som fastställs i andra unionsrättsakter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065⁽⁶⁾, som reglerar andra aspekter av onlineplattformars tillhandahållande av tjänster, såsom skyldigheter som gäller för leverantörer av onlineplattformar och som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare.
- (35) Genom rådets direktiv (EU) 2017/2455⁽⁷⁾ och (EU) 2019/1995⁽⁸⁾ ändrades direktiv 2006/112/EG vad gäller de mervärdesskatteregler som styr beskattning av gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i unionen. Dessa ändringsdirektiv minskade snedvridningen av konkurrensen, förbättrade det administrativa samarbetet och införde ett antal förenklingar. Även om de ändringar som infördes genom dessa direktiv, som har tillämpats sedan den 1 juli 2021, till stor del har varit framgångsrika, finns det ett behov av vissa förbättringar.
- (36) Vissa befintliga regler bör förtydligas. Detta inbegriper regeln om beräkning av det tröskelvärde på 10 000 EUR per kalenderår som anges i artikel 59c i direktiv 2006/112/EG, under vilket tillhandahållande av telekommunikations-tjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster samt gemenskapsintern distansförsäljning av varor, som levereras eller tillhandahålls av en leverantör eller tillhandahållare som är etablerad i unionen i endast en medlemsstat, får fortsätta att vara föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat där den beskattningsbara person som tillhandahåller dessa sändningar och tjänster är etablerad eller där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår. Artikel 59c i direktiv 2006/112/EG bör ändras för att säkerställa att endast gemenskapsintern distansförsäljning av varor som levereras från den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad ingår i beräkningen av tröskelvärdet på 10 000 EUR, men inte distansförsäljning från ett varulager i en annan medlemsstat. Andra mindre ändringar är nödvändiga för att klargöra vissa praktiska aspekter, såsom tillhandahållandet av en webbadress.
- (37) Direktiv 2006/112/EG bör också ändras för att klargöra att allt tillhandahållande av tjänster mellan företag och konsumenter, som görs inom unionen av beskattningsbara personer som är etablerade utanför unionen, omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2455/oj>).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv (EU) 2019/1995 av den 21 november 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor (EUT L 310, 2.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1995/oj>).

i unionen, dvs. den enda kontaktpunkten för tredjelandsaktörer, och inte bara tillhandahållande av tjänster till kunder etablerade i unionen. Efter införandet av nya regler om mervärdesskattesatser genom rådets direktiv (EU) 2022/542⁽⁹⁾ och i syfte att täcka undantag enligt artikel 151 i direktiv 2006/112/EG angående leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som bland annat utförs inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser samt till vissa andra internationella organ, är det också nödvändigt att bredda ordningarna med en enda kontaktpunkt enligt avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG genom att säkerställa att leveranser och tillhandahållanden till nollskattesats och leveranser och tillhandahållanden som är undantagna från mervärdesskatt som har avdragsrätt omfattas av dessa ordningar. Dessutom bör direktiv 2006/112/EG ändras för att klargöra när den beskattningsbara person som utnyttjar de särskilda ordningarna kan ändra de berörda mervärdesskattedeclarationerna inom ramen för de tre befintliga förenklingsordningarna: den enda kontaktpunkten för tredjelandsaktörer, unionsordningen med en enda kontaktpunkt och den enda kontaktpunkten för import (IOSS). Det förtydligandet bör göra det möjligt för beskattningsbara personer som är registrerade enligt ordningarna att göra ändringar i de berörda mervärdesskattedeclarationerna fram till tidsfristen för inlämning av dessa deklARATIONER. Dessutom bör det klargöras att ändringar av tidigare mervärdesskattedeclarationer endast är tillåtna i mervärdesskattedeclarationer för efterföljande beskattningsperioder. Slutligen bör tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen för leveranser och tillhandahållanden enligt förenklingsordningarna unionsordningen med en enda kontaktpunkt respektive den enda kontaktpunkten för tredjelandsaktörer fastställas tydligt, så att skillnader mellan medlemsstaterna vid tillämpningen av reglerna undviks.

- (38) Registrering till mervärdesskatt krävs i allmänhet i varje medlemsstat där beskattningsbara transaktioner äger rum. För att minska antalet fall där det krävs flera registreringar till mervärdesskatt infördes emellertid genom direktiv (EU) 2017/2455 ett antal åtgärder i direktiv 2006/112/EG för att minimera behovet av flera registreringar till mervärdesskatt. För att ytterligare minska behovet av flera registreringar till mervärdesskatt har ett antal utvidgningsåtgärder identifierats för att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen. Det bör därför fastställas regler för dessa utvidgningsåtgärder.
- (39) Bland andra åtgärder utvidgades genom direktiv (EU) 2017/2455 tillämpningsområdet för *Mini One Stop Shop* (Moss) till att bli en bredare ordning med en enda kontaktpunkt, omfattande alla gränsöverskridande tillhandahållanden av tjänster till icke beskattningsbara personer som äger rum i unionen och all gemenskapsintern distansförsäljning av varor. I undantagsfall kan elektroniska gränssnitt såsom marknadsplatser och plattformar, som blir faktiska leverantörer för vissa leveranser av varor inom unionen, också deklarerar vissa inhemska leveranser av varor inom unionsordningen med en enda kontaktpunkt. För att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör tillämpningsområdet för unionsordningen med en enda kontaktpunkt utvidgas ytterligare till att även omfatta andra leveranser av varor, inbegripet inhemska leveranser av varor från företag till konsumenterna i unionen av beskattningsbara personer som inte är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten, för att säkerställa att företag inte behöver registrera sig till mervärdesskatt i varje medlemsstat där sådana leveranser av varor till konsumenterna äger rum.
- (40) Mervärdesskatt tas normalt ut och redovisas av leverantören av varorna eller tillhandahållaren av tjänsterna. Under vissa omständigheter får medlemsstaterna dock föreskriva att mottagaren av leveransen eller tillhandahållandet, i stället för leverantören eller tillhandahållaren, enligt förfarandet för omvänd betalningsskyldighet är skyldig att redovisa den mervärdesskatt som ska betalas. För att ytterligare stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör det fastställas regler för obligatorisk tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i situationer där en leverantör eller tillhandahållare inte är etablerad och registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. Vid leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster till en person som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där leveransen är beskattningsbar eller tillhandahållandet är beskattningsbart bör dessa leverantörer eller tillhandahållare tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. För kontrolländamål bör sådana leveranser och tillhandahållanden rapporteras i sammanställningen. Utöver den obligatoriska användningen bör medlemsstaterna också kunna tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser och tillhandahållanden som görs av icke-etablerade näringsidkare som levererar varor eller tillhandahåller tjänster till en kund, oavsett kundens status. Leveranser och tillhandahållanden som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal i avdelning XII kapitel 4 i direktiv 2006/112/EG bör vara undantagna från förfarandet för omvänd betalningsskyldighet.
- (41) Genom direktiv (EU) 2017/2455 infördes i direktiv 2006/112/EG en särskild förenkling, nämligen den enda kontaktpunkten för import (IOSS), som utformades för att minska bördan för efterlevnad av mervärdesskattelagstiftningen vid import av vissa varor av lågt värde till konsumenterna i unionen. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2006/112/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att bättre kunna säkerställa korrekt användning och kontroll av registreringsnummer för mervärdesskatt för IOSS vid tillämpning av det undantag som föreskrivs i det direktivet. Denna befogenhet bör göra det möjligt för kommissionen att anta en genomförandeakt för att införa särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av

⁽⁹⁾ Rådets direktiv (EU) 2022/542 av den 5 april 2022 om ändring av direktiven 2006/112/EG och (EU) 2020/285 vad gäller mervärdesskattesatser (EUT L 107, 6.4.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/542/oj>).

skatteundandragande eller skatteflykt. Sådana särskilda åtgärder inbegriper bland annat att koppla det unika försändelsenumret till registreringsnumret för mervärdesskatt för IOSS. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁰⁾.

- (42) En registrering till mervärdesskatt för en leverantör eller tillhandahållare krävs när denne inte är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. I synnerhet medför en överföring av en beskattningsbar persons egna varor till en annan medlemsstat, bland annat för ändamål som rör denna persons verksamhet i samband med e-handel, ett behov av att registrera sig i de medlemsstater från och till vilka de egna varorna överförs. I linje med målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör de fall där det krävs flera registreringar till mervärdesskatt minskas ytterligare genom att det föreskrivs att en ny ordning ska tillämpas inom ramen för ordningarna med en enda kontaktpunkt. En sådan ny ordning bör vara särskilt utformad för att förenkla skyldigheterna att efterleva mervärdesskattelagstiftningen i samband med vissa överföringar av egna varor. Om en överföring av egna varor utförs av en beskattningsbar person för en annan beskattningsbar persons räkning, och om överföringen inte sker på uttrycklig begäran av den senare, bör den beskattningsbara person som utför överföringen dessutom vara skyldig att lämna vissa uppgifter om överföringen till ägaren av dessa varor.
- (43) I direktiv 2006/112/EG föreskrivs en förenklad mervärdesskattebehandling av varor som överförs genom arrangemang för avropslager, om vissa villkor är uppfyllda. Eftersom förenklingsordningen med en enda kontaktpunkt för överföringar av egna varor är heltäckande och omfattar gränsöverskridande befördran av varor som för närvarande omfattas av arrangemang för avropslager enligt artikel 17a i direktiv 2006/112/EG, är det nödvändigt att fasa ut dessa arrangemang genom att ange ett slutdatum inför det fullständiga avskaffandet av bestämmelserna om avropslager i det direktivet. Det är därför lämpligt att slutdatumet fastställs till den 30 juni 2028, varefter det inte längre kommer att vara möjligt att genomföra några nya arrangemang för avropslager. För arrangemang för avropslager som inleds senast den 30 juni 2028 bör de relevanta villkoren, inbegripet tidsfristen på tolv månader för överföring av äganderätten till dessa varor till den avsedda förvärvaren, fortsätta att gälla. Parallellt med införandet av det nya slutdatumet bör det föreskrivas att dessa arrangemang ska upphöra att gälla den 30 juni 2029, eftersom de inte längre kommer att behövas efter det datumet.
- (44) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁽¹¹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (45) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att föra in mervärdesskattesystemet i den digitala tidsåldern, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att harmonisera kraven på digital rapportering och uppmuntra användningen av digital rapportering, förbättra mervärdesskattebehandlingen av plattformar och minska antalet fall där ett företag måste registrera sig i andra medlemsstater, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (46) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med det här direktivets ikraftträdande

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁽¹¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

1. I artikel 143 ska följande punkt införas:

"1a. För tillämpning av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i punkt 1 ca i denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt om införande av särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt, bland annat genom att koppla det unika försändelsenumret till det motsvarande individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q i detta direktiv. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för administrativt samarbete som inrättats genom artikel 58 i förordning (EU) nr 904/2010 (**). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

(**) Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).

2. I artikel 218 ska följande stycke läggas till:

"Med avvikelse från första stycket i denna artikel får medlemsstaterna, på de villkor som de fastställer, kräva att beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium utfärdar elektroniska fakturor för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom deras territorium än de som avses i artikel 262."

3. I artikel 232 ska följande stycke läggas till:

"Genom undantag från första stycket i denna artikel får medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som anges i artikel 218 andra stycket föreskriva att användningen av elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium inte måste godkännas av en mottagare som är etablerad på deras territorium."

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2027

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 14a ska ersättas med följande:

"Artikel 14a

1. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeländ i försändelser med ett realvärde på högst 150 EUR, ska den beskattningsbara personen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor.

2. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör leverans av varor inom gemenskapen från en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, ska den beskattningsbara person som möjliggör leveransen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor.

Kommissionen ska senast den 1 juli 2027 för Europaparlamentet och rådet, på grundval av information som erhållits från medlemsstaterna, lägga fram en utvärderingsrapport om hur den regel om faktisk leverantör som fastställs i första stycket fungerar och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om en ytterligare förlängning av den."

2. Artikel 17a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

"a) Varor försänds eller transporteras senast den 30 juni 2028 av en beskattningsbar person, eller av tredje part för deras räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor där ska levereras, i ett senare skede och efter ankomsten, till en annan beskattningsbar person som har rätt att få äganderätt till dessa varor i enlighet med ett befintligt avtal mellan de båda beskattningsbara personerna."

b) Följande punkt ska läggas till:

"8. Denna artikel ska upphöra att tillämpas den 30 juni 2029."

3. I avdelning V kapitel 3a ska rubriken ersättas med följande:

"KAPITEL 3a

Tröskelvärde för beskattningsbara personer som gör vissa leveranser av varor som omfattas av artikel 33 a och vissa tillhandahållanden av tjänster som omfattas av artikel 58"

4. Artikel 59c ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

"b) Tjänster tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller vistas stadigvarande i en annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i led a, eller varor försänds eller transporteras från den medlemsstat som avses i led a till en annan medlemsstat."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den medlemsstat som avses i punkt 1 a i denna artikel ska ge beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av bestämmelserna i den punkten rätt att välja att platsen för leveransen eller tillhandahållandet ska fastställas i enlighet med artiklarna 33 a och 58, varvid detta val under alla omständigheter ska omfatta två kalenderår.

Den möjlighet som avses i första stycket i denna punkt ska anses ha utnyttjats av beskattningsbara personer som är registrerade inom den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3."

5. Artikel 66 ska ersättas med följande:

"Artikel 66

1. Med avvikelse från artiklarna 63, 64 och 65 får medlemsstaterna föreskriva att mervärdesskatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara personer blir utkrävbar vid någon av följande tidpunkter:

a) Senast när fakturan utfärdas.

b) Senast vid mottagandet av betalningen.

c) Om någon faktura inte har utfärdats eller om fakturan utfärdas för sent, inom en angiven tid, dock senast vid utgången av den tidsfrist för utfärdande av fakturor som medlemsstaterna föreskriver enligt artikel 222 andra stycket eller om ingen sådan tidsfrist har föreskrivits av medlemsstaten, inom en angiven period från dagen för den beskattningsgrundande händelsen.

2. Den avvikelse som föreskrivs i punkt 1 ska inte tillämpas på följande leveranser eller tillhandahållanden:

a) Tillhandahållanden av tjänster som omfattas av den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2, om dessa tillhandahållanden utförs av en beskattningsbar person som har tillstånd att utnyttja den särskilda ordningen i enlighet med artikel 359.

b) Leveranser och tillhandahållanden som omfattas av den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3, om dessa leveranser och tillhandahållanden utförs av en beskattningsbar person som har tillstånd att utnyttja den särskilda ordningen i enlighet med artikel 369b.

c) Tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt ska betalas av förvärvaren enligt artikel 196.

d) Leveranser eller överföringar av varor som avses i artikel 67 första stycket.”

6. I artikel 167a ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får inom ramen för ett frivilligt system föreskriva att avdragsrätten för en beskattningsbar person vars mervärdesskatt endast blir utkrävbar i enlighet med artikel 66.1 b ska skjutas upp till dess att mervärdesskatten på de varor som levererats eller de tjänster som tillhandahållits till denna beskattningsbara person har betalats till leverantören eller tillhandahållaren.”

7. I artikel 226 ska punkt 7a ska ersättas med följande:

”7a. Om mervärdesskatten blir utkrävbar vid tidpunkten för betalningens mottagande i enlighet med artikel 66.1 b och rätten till avdrag inträder när den avdragsgilla skatten blir utkrävbar, uppgiften 'kontantmetod'.”

8. Artikel 237 ska utgå.

9. Artikel 359 ska ersättas med följande:

”Artikel 359

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen.”

10. I artikel 361.1 ska led c ersättas med följande:

”c) elektronisk adress, inklusive webbplatser om sådana finns tillgängliga.”

11. Artikel 368 ska ersättas med följande:

”Artikel 368

Den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende tjänster inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med det direktivet. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor eller tjänster som används för tillhandahållande av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning.

Om det krävs att den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning är registrerad för mervärdesskatt i en medlemsstat för verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning, ska denne göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den medlemsstaten för den beskattningsbara verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning i den mervärdesskattedeklaration som ska inges enligt artikel 250.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 369aa

Leverans av gas genom ett naturgassystem som är beläget på gemenskapens territorium eller ett nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla, på de villkor som anges i artikel 39, anses, om dessa leveranser görs till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt, vid tillämpningen av artikel 369b, vara en gemenskapsintern distansförsäljning av varor till och med den 30 juni 2028.”

13. I artikel 369j ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende sin beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de

direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor eller tjänster som används för leverans av varor som omfattas av denna särskilda ordning.”

14. I artikel 369m ska följande punkt införas:

”1a. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 1 avsnitt 2.”

15. Artikel 369p ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Elektronisk adress och, i förekommande fall, webbplatser.”

b) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

”c) Elektronisk adress och, i förekommande fall, webbplatser.”

16. I artikel 369w ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende sin beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor eller tjänster som används för leverans av varor som omfattas av denna särskilda ordning.”

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2028

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 28a

1. Utan hinder av vad som sägs i artikel 28 ska en beskattningsbar person som genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör tillhandahållandet, inom unionen, av tjänster i form av korttidsuthyrning av boende, dvs. oavbruten uthyrning av boende till samma person i högst 30 nätter, eller tjänster i form av persontransport på väg, anses ha tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster själv, såvida inte den person som tillhandahåller dessa tjänster

a) till den beskattningsbara person som möjliggör tillhandahållandet har lämnat det registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdats i de medlemsstater där tillhandahållandet äger rum, eller det registreringsnummer som tilldelats dem i enlighet med artikel 362 eller 369d, och

b) har förklarat för den beskattningsbara person som möjliggör tillhandahållandet att denne kommer att ta ut eventuell mervärdesskatt på tillhandahållandet.

2. Vid tillämpning av punkt 1 avses med tjänster i form av persontransport på väg inom unionen den del av tjänsten som utförs mellan två punkter i unionen.

3. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på tillhandahållanden som görs inom ramen för den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 3.

4. Medlemsstaterna får kräva att den beskattningsbara person som möjliggör det tillhandahållande som avses i punkt 1 validerar det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i led a i den punkten, med hjälp av lämpliga medel som fastställts i enlighet med nationell rätt.

5. Trots vad som sägs i punkt 1 i denna artikel får medlemsstaterna från tillämpningsområdet för den punkten undanta tillhandahållande inom sitt territorium av tjänster i form av korttidsuthyrning av boende eller tjänster i form av persontransport på väg eller båda, som utförs inom ramen för den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 1 avsnitt 2.

6. Om en medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som anges i punkt 5 ska den informera mervärdesskattekommittén om det. Kommissionen ska offentliggöra en uttömmande förteckning över de medlemsstater som har utnyttjat denna möjlighet.

7. Senast den 1 juli 2033 ska kommissionen lägga fram en rapport för rådet med en utvärdering av tillämpningen av denna artikel och av mervärdesskattereglerna för möjliggörande tjänster, inbegripet inverkan på den inre marknadens funktion och effektiviteten i uppbörden av mervärdesskatt. Kommissionen ska lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag, om det anses nödvändigt.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 46a

Platsen för tillhandahållande av den möjliggörande tjänst till en icke beskattningsbar person som utförs genom användning av ett elektroniskt gränssnitt såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande ska vara den plats där den underliggande transaktionen utförs i enlighet med detta direktiv.”

3. Artikel 135 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Trots vad som sägs i första stycket a ska oavbruten uthyrning av boende till samma person i högst 30 nätter anses ha en liknande funktion som hotellsektorn, om inte annat följer av kriterier, villkor och begränsningar som ska fastställas av medlemsstaterna.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska före den 1 juli 2028 till mervärdesskattekommittén överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt där de anger de kriterier, villkor och begränsningar som avses i punkt 2 andra stycket.

Senast den 31 december 2028 ska kommissionen, på grundval av den information som medlemsstaterna lämnat enligt första stycket i denna punkt, offentliggöra en uttömmande förteckning med de kriterier, villkor och begränsningar som medlemsstaterna fastställer avseendepunkt 2 andra stycket.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 136b

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och tillhandahållit tjänster i enlighet med artikel 28a ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta tillhandahållandet av dessa tjänster till den beskattningsbara personen.”

5. Artikel 138 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Första stycket b i denna punkt ska inte tillämpas på överföringar som deklarerats enligt den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.”

b) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) Varuleverans i form av överföring till en annan medlemsstat vilken skulle omfattas av undantagen från skatteplikt i punkt 1 och leden a och b i den här punkten om den hade gjorts för en annan beskattningsbar persons räkning.”

6. Följande artikel ska införas:

"Artikel 172a

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och tillhandahållit tjänster i enlighet med artikel 28a, ska dessa tillhandahållanden inte påverka den beskattningsbara personens avdragsrätt, oavsett om mervärdesskatten är avdragsgill för dessa tillhandahållanden eller inte."

7. Artikel 194 ska ersättas med följande:

"Artikel 194

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 195 och 196 och när den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad eller registrerad för mervärdesskatt genom ett sådant individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, ska den beskattningsbara person som ska vara betalningsskyldig för mervärdesskatt vara mottagaren av leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster, om denna person redan är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstaten.

När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, får medlemsstaterna dessutom på villkor som de själva fastställer, föreskriva att betalningsskyldig för mervärdesskatten ska vara den person till vilken varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.

2. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på leverans av varor som utförs av en beskattningsbar återförsäljare enligt definitionen i artikel 311.1.5, om varorna är föremål för mervärdesskatt i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 4 avsnitt 2."

8. I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

"För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194 och 196 ska en faktura utfärdas senast den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade."

9. I artikel 226 ska punkt 4 ersättas med följande:

"4. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 under vilket förvärvaren har erhållit en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster för vilken eller vilket förvärvaren är betalningsskyldig för mervärdesskatt eller en sådan leverans av varor som avses i artikel 138, utom när den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 utnyttjas."

10. Artikel 242a ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör tillhandahållande, inom unionen, av tjänster i form av korttidsuthyrning av boende eller tjänster i form av persontransport på väg och om denna beskattningsbara person inte bedöms ha tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster själv enligt artikel 28a, ska den beskattningsbara person som möjliggör tillhandahållandet vara skyldig att föra räkenskaper över dessa tillhandahållanden. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att skattemyndigheterna i de medlemsstater där dessa tillhandahållanden är beskattningsbara kan avgöra om mervärdesskatten har redovisats korrekt."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. De räkenskaper som avses i punkterna 1 och 1a ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för de berörda medlemsstaterna.

Medlemsstaterna får fortsätta att begära att de räkenskaper som avses i punkterna 1 och 1a tillhandahålls regelbundet och systematiskt till dess att automatisk åtkomst till dessa räkenskaper finns tillgänglig.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter utgången av det år då transaktionen genomfördes."

11. Följande artikel ska införas:

"Artikel 242b

Om en beskattningsbar person överför varor till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 17.1 för en annan beskattningsbar persons räkning, ska den förstnämnda senast vid transporten eller försändelsen av varorna underrätta den sistnämnda om att deras varor överförs eller kommer att överföras, om överföringen inte sker på uttrycklig begäran av den sistnämnda."

12. I artikel 262 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Varje beskattningsbar person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt ska lämna in en sammanställning, där följande ska anges:

- a) De förvärvare som är registrerade till mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt har levererat varor i enlighet med villkoren i artikel 138.1 och 138.2 c, utom när den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 utnyttjas.
- b) De mervärdesskatteregistrerade personer till vilka den beskattningsbara person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt har levererat varor som har levererats till den beskattningsbara personen genom sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 42.
- c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade till mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara person som är registrerad till mervärdesskatt har levererat andra varor eller tillhandahållit andra tjänster än sådana varor eller tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 194, i den mån kunden är registrerad till mervärdesskatt, eller enligt artikel 196."

13. I artikel 288.1 ska led c ersättas med följande:

"c) Beloppet för de transaktioner som är undantagna från skatteplikt enligt artiklarna 136a, 136b, 146–149, 151, 152 och 153."

14. I artikel 306 ska följande punkt läggas till:

"3. Den särskilda ordning som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på tillhandahållanden enligt artikel 28a."

15. I avdelning XII kapitel 6 ska rubriken ersättas med följande:

"KAPITEL 6

Särskilda ordningar för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer eller bedriver distansförsäljning av varor, gör vissa inhemska leveranser av varor eller överföringar av egna varor".

16. Artikel 365 ska ersättas med följande:

"Artikel 365

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt för tillämpningen av denna särskilda ordning och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, av tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt, fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala mervärdesskatt som ska betalas ska där så är relevant också anges i mervärdesskattsdeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 364, ska dessa ändringar tas med i mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 364, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga

mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med den artikeln. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”

17. I avdelning XII kapitel 6 ska rubriken till avsnitt 3 ersättas med följande:

”Avsnitt 3

SÄRSKILD ORDNING FÖR GEMENSKAPSINTERN DISTANSFÖRSÄLJNING AV VAROR, FÖR VISSA LEVERANSER AV VAROR INOM EN MEDLEMSSTAT SOM GÖRS AV EN BESKATTNINGSBAR PERSON OCH FÖR VISSA TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS AV BESKATTNINGSBARA PERSONER SOM ÄR ETABLERADE I GEMENSKAPEN MEN INTE I KONSUMTIONSMEDLEMSSTATEN”.

18. Artikel 369a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe i gemenskapen, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas. Vid leverans av varor utan försändelse eller transport av varorna eller där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat eller i enlighet med artikel 37 eller 39 ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där leveransen äger rum. Om försändelsen eller transporten av varorna påbörjas från, eller leveransen äger rum i, fler än en medlemsstat ska den beskattningsbara personen ange vilken av dessa medlemsstater som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Trots vad som sägs i det första, andra och tredje styckena i denna punkt ska identifieringsmedlemsstaten för denna särskilda ordning vara densamma som för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5, om den beskattningsbara personen är registrerad för den särskilda ordningen.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) för leverans av varor i en medlemsstat utan försändelse eller transport av varorna eller där försändelsen eller transporten av varor påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och där varorna levereras till en beskattningsbar person, eller till en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstaten,”

ii) Följande punkt ska läggas till:

”d) för leverans av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstat där leveransen anses äga rum.”

19. Artikel 369b ska ersättas med följande:

”Artikel 369b

Medlemsstaterna ska tillåta att följande beskattningsbara personer, utöver de som enbart utför undantagna leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som inte ger rätt till avdrag, utnyttjar denna särskilda ordning:

a) En beskattningsbar person som bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor.

- b) En beskattningsbar person som möjliggör leveranser av varor i enlighet med artikel 14a.2 utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat.
- c) En beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person.
- d) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt och som i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 levererar varor till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- e) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt och som levererar varor utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- f) En beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat till vilken varor har överförts inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5, om dessa varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 16, 18 eller 26 eller om en justering av avdraget krävs i enlighet med avdelning X kapitel 5.

Denna särskilda ordning är tillämplig på alla den berörda beskattningsbara personens leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av bestämmelserna inom gemenskapen.”

20. Artikel 369g ska ersättas med följande:

”Artikel 369g

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369d och, för varje konsumtionsmedlemsstat, det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt per skattesats och total mervärdesskatt som ska betalas för följande leveranser och tillhandahållanden som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden:

- a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- b) Tillhandahållanden av tjänster.
- c) Leveranser av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- d) Leveranser av varor, inbegripet av en beskattningsbar person som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2. utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och där varorna levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- e) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artiklarna 16, 18 och 26, efter en överföring av egna varor inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 5 andra stycket.

2. Om varor levereras utan försändelse eller transport eller om de försänds eller transporteras i eller från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgifter om det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, det totala beloppet för

motsvarande mervärdesskatt per skattesats och total mervärdesskatt, för följande leveranser som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat där sådana varor levereras utan försändelse eller transport eller i eller från vilken sådana varor försänds eller transporteras:

- a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- b) Leveranser av varor, inbegripet av en beskattningsbar person som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2, utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och där varorna levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- c) Leveranser av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- d) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artiklarna 16, 18 och 26, efter en överföring av egna varor inom ramen för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5.

Beträffande de leveranser av varor som avses i denna punkt ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat där sådana varor levereras utan försändelse eller transport eller i eller från vilken sådana varor försänds eller transporteras, om den uppgiften är tillgänglig.

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som avses i denna punkt, uppdelad per konsumtionsmedlemsstat.

3. När den beskattningsbara person som tillhandahåller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgifter om det totala värdet exklusive mervärdesskatt och, i relevanta fall, gällande mervärdesskattesatser, det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt per skattesats, och total mervärdesskatt för dessa tillhandahållanden, för varje medlemsstat där den beskattningsbara personen har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer, uppdelat per konsumtionsmedlemsstat.

4. Om en justering av avdraget krävs för varor som har överförts i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 ska mervärdesskattedeklarationen innehålla de relevanta faktorer som har gett upphov till justeringen och den mervärdesskatt som ska betalas, och, för investeringsvaror, startdatumet för den justeringsperiod som börjar efter överföringen.

5. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369f, ska dessa ändringar tas med i den mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369f, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med den artikeln. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.

6. Vid tillämpningen av denna artikel ska mervärdesskattedeklarationen inte innehålla undantagna leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte ger rätt till avdrag.”

21. Artikel 369p ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”e) Status som beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.1.”

b) I punkt 3 ska följande led läggas till:

”f) Status som beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.1.”

22. Artikel 369t ska ersättas med följande:

”Artikel 369t

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, av distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeländ för vilka mervärdesskatt har blivit utkrävbar under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt per skattesats. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala mervärdesskatt som ska betalas ska där så är relevant också anges i mervärdesskattedeklarationen.

2. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369s, ska dessa ändringar tas med i mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369s, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med den artikeln. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”

23. I avdelning XII kapitel 6 ska följande avsnitt läggas till:

”AVSNITT 5

SÄRSKILD ORDNING FÖR ÖVERFÖRINGAR AV EGNA VAROR

Artikel 369xa

1. Vid tillämpning av detta avsnitt och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser gäller följande definitioner:

a) *överföring av egna varor*: överföring av varor till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 17.1, vilket inte omfattar överföringar av varor för vilka det inte finns någon full avdragsrätt i den medlemsstaten.

b) *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om den beskattningsbara personen inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen, där den beskattningsbara personen har ett fast etableringsställe.

2. Vid tillämpning av punkt 1 b, om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att denna särskilda ordning kommer att utnyttjas. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe i gemenskapen, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas. Om försändelsen eller transporten av varorna påbörjas från fler än en medlemsstat ska den beskattningsbara personen ange vilken av de berörda medlemsstaterna som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 b och 2 ska identifieringsmedlemsstaten för denna särskilda ordning vara densamma som för den särskilda ordning som fastställs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3, om den beskattningsbara personen är registrerad för den särskilda ordningen.

Artikel 369xb

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer som överför egna varor att utnyttja denna särskilda ordning.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla överföringar av egna varor som utförs av en beskattningsbar person som är registrerad för denna särskilda ordning.

Artikel 369xc

En beskattningsbar person ska underrätta identifieringsmedlemsstaten när dennes beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Den beskattningsbara personen ska lämna denna underrättelse på elektronisk väg.

Artikel 369xd

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska, i fråga om beskattningsbara transaktioner enligt denna särskilda ordning, registreras för mervärdesskatt endast i identifieringsmedlemsstaten. För detta ändamål ska identifieringsmedlemsstaten använda det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen avseende dennes skyldigheter enligt det nationella systemet.

Artikel 369xe

Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person från denna särskilda ordning i följande fall:

- a) Om den beskattningsbara personen underrättar identifieringsmedlemsstaten om att denne inte längre gör överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning.
- b) Om det på annat sätt kan antas att den beskattningsbara personens beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning har upphört.
- c) Om den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning.
- d) Om den beskattningsbara personen ständigt bryter mot reglerna för denna särskilda ordning.

Artikel 369xf

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje månad, oberoende av om denne har eller inte har gjort de överföringar av varor som omfattas av denna särskilda ordning. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av den månad som följer på utgången av den beskattningsperiod som mervärdesskattedeklarationen avser.

Artikel 369xg

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369xd och, för varje medlemsstat till vilken varor försänts eller överförts, det totala värdet exklusive mervärdesskatt för de överföringar som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar i enlighet med punkt 3.

2. Om varor försänts eller transporterats från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen innehålla uppgift om det totala värdet exklusive mervärdesskatt för de överföringar som omfattas av denna särskilda ordning för varje medlemsstat från vilken sådana varor försänts eller transporterats.

Mervärdesskattedeklarationen ska också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken de varor som avses i första stycket försänts eller transporterats, om uppgiften är tillgänglig. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som avses i denna punkt, uppdelad per medlemsstat till vilken varorna försänts eller transporterats.

3. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen fram till den dag då mervärdesskattedeklarationen ska lämnas in i enlighet med artikel 369xf, ska sådana ändringar tas med i den mervärdesskattedeklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen för en tidigare beskattningsperiod efter den dag då mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med artikel 369xf, ska dessa ändringar tas med i en mervärdesskattedeklaration för en senare beskattningsperiod inom tre år från den dag då den ursprungliga mervärdesskattedeklarationen skulle ha lämnats in i enlighet med den artikeln. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgifter om relevant medlemsstat till och från vilken varorna försänts eller transporterats, beskattningsperiod och det beskattningsunderlag för vilket ändringar krävs.

Artikel 369xh

1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta.

Om andra valutor användes för leveranserna, ska den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning i mervärdesskattedeklarationen använda den tillämpliga växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag.

2. Omräkningen ska göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Artikel 369xi

Vid tillämpning av denna särskilda ordning är gemenskapsinterna förvärv av varor i den medlemsstat till vilken varorna försänts eller transporteras undantagna från skatteplikt.

Trots vad som sägs i artikel 214.1 ska det gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i den här artikeln inte ge upphov till någon registreringskyldighet i enlighet med artikel 214.1.

Vid tillämpningen av artiklarna 16, 18, 26, 185–189 och 192 ska det undantag som avses i första stycket i den här artikeln anses som utövat av full avdragsrätt för den mervärdesskatt som skulle ha betalats om detta undantag inte tillämpades.

Artikel 369xj

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, för sin beskattningsbara verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning, i mervärdesskattedeklarationen för denna särskilda ordning deklarera den mervärdesskatt som är avdragsgill enligt artikel 168 i de medlemsstater till eller från vilka varorna försänts eller transporterats.

Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende de varor eller tjänster som används för överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning.

Om det krävs att den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning är registrerad i en medlemsstat för verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning, ska denne göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den medlemsstaten för de varor som levereras till och de tjänster som tillhandahålls den beskattningsbara personen i den medlemsstaten i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250.

Artikel 369xk

1. Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska föra räkenskaper över de överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att skattemyndigheterna i de medlemsstater från och till vilka varorna försänts eller transporterats kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.

2. De räkenskaper som avses i punkt 1 ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för de medlemsstater från och till vilka varorna försänts eller transporterats och för identifieringsmedlemsstaten.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter den 31 december det år då överföringen av egna varor genomfördes.”

*Artikel 4***Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2029**

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 243 ska punkt 3 utgå.
2. I artikel 262 ska punkt 2 utgå.

*Artikel 5***Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2030**

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 42 ska led b ersättas med följande:

”b) Förvärvaren har uppfyllt de skyldigheter som fastställs i artikel 262.1 c när det gäller leveranser för vilka skatten ska betalas av kunden i enlighet med artikel 197.”

2. I artikel 138 ska punkt 1a ersättas med följande:

”1a. Det undantag som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas om leverantören inte har fullgjort den skyldighet som föreskrivs i artiklarna 262 och 263 att meddela uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner, eller om de överförda uppgifterna inte innehåller korrekt information om leveranserna enligt bestämmelserna i artikel 264, såvida inte leverantören vederbörligen kan motivera bristerna på ett sätt som är tillfredsställande för de behöriga myndigheterna.”

3. I artikel 168 ska följande stycke läggas till:

”När transaktionen omfattas av rapporteringskrav enligt artikel 271a.1 får medlemsstaterna, enligt de villkor de fastställer, föreskriva att kunden endast ska ha rätt att dra av eller återkräva den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats om kunden innehar en elektronisk faktura som utfärdats i enlighet med kraven i artikel 218.3.”

4. Artikel 217 ska ersättas med följande:

”Artikel 217

I detta direktiv avses med elektronisk faktura en faktura som innehåller den information som krävs enligt detta direktiv och som åtminstone när det gäller de uppgifter som avses i artiklarna 262 och 271b har utfärdats, sänts och mottagits i ett strukturerat elektroniskt format som gör det möjligt att behandla den automatiskt och elektroniskt.”

5. Artikel 218 ska ersättas med följande:

”Artikel 218

1. Elektroniska fakturor och dokument eller meddelanden i pappersformat eller i andra elektroniska format än elektroniska fakturor ska uppfylla de villkor som fastställs i detta kapitel för att godtas som fakturor.

2. Vid tillämpning av detta direktiv ska fakturor utfärdas som elektroniska fakturor. Medlemsstaterna får dock godta dokument eller meddelanden i pappersformat eller i andra elektroniska format än elektroniska fakturor för transaktioner som inte omfattas av rapporteringsskyldigheterna enligt kapitel 6.

3. Elektroniska fakturor ska överensstämma med den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU (*). Medlemsstaterna får tillåta användning av andra standarder för elektroniska fakturor för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom deras territorium än de som avses i artikel 262 i det här direktivet.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att elektroniska fakturor som utfärdas av beskattningsbara personer

- a) innehåller den information som krävs enligt detta direktiv, och
- b) uppfyller de tekniska standarder för elektronisk fakturering som avses i punkt 3 som krävs.

5. Medlemsstaterna ska tillåta att den beskattningsbara person som utfärdar fakturan eller en tredje part som agerar i den beskattningsbara personens namn och för den beskattningsbara personens räkning efterlever de åtgärder som föreskrivs i punkt 4.

Medlemsstaterna får också tillåta användning av en offentlig portal, om en sådan är tillgänglig.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).

6. I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

"För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194–197 ska en faktura utfärdas senast tio dagar efter den beskattningsgrundande händelsen.

I händelse av en förskottsbetalning före utförandet av leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194–197 ska en faktura utfärdas senast tio dagar efter mottagandet av förskottsbetalningen."

7. Artikel 223 ska ersättas med följande:

"Artikel 223

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer att utfärda samlingsfakturer med uppgifter om flera separata leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster, förutsatt att mervärdesskatten på de leveranser eller tillhandahållanden som nämns i samlingsfakturan blir utkrävbar under samma kalendermånad.

För leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som avses i artikel 222 ska samlingsfakturer utfärdas senast tio dagar efter utgången av den kalendermånad som samlingsfakturan avser.

Medlemsstaterna får utesluta möjligheten att utfärda samlingsfakturer inom vissa bedrägerikänsliga sektorer. Medlemsstaterna ska underrätta mervärdesskattekommittén om de undantag som de har infört."

8. Artikel 226 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 11a ska ersättas med följande:

"11a. När förvärvaren är betalningsskyldig för mervärdesskatten, uppgiften *omvänd betalningsskyldighet* och, vid leverans av varor för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 197, dessutom uppgiften *treparstransaktion*."

- b) Följande punkter ska läggas till:

"16. Om det rör sig om en ändringsfaktura enligt artikel 219, det löpnummer som identifierar den ändrade fakturan enligt led 2 i detta stycke.

17. Det eller de bankkontonummer eller nummer på leverantörens virtuella konton eller andra identifierare som otvetydigt identifierar leverantörens konton till vilka fakturamottagarna kan betala fakturan."

9. Artikel 232 ska ersättas med följande:

"Artikel 232

Utfärdandet till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person av en elektronisk faktura som överensstämmer med den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt direktiv 2014/55/EU måste inte godkännas av mottagaren. Medlemsstaterna får dock kräva att fakturor som överensstämmer med denna standard godkänns av mottagaren för transaktioner som inte omfattas av rapporterings-skyldigheterna i kapitel 6 i denna avdelning, när den medlemsstaten har utnyttjat den möjlighet som anges i artikel 218.2 i det här direktivet.

Utfärdandet till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person av en elektronisk faktura som motsvarar en annan standard eller av fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor måste godkännas av mottagaren. Medlemsstater som har utnyttjat den möjlighet som anges i artikel 218.3 får fastställa att elektroniska fakturor som motsvarar andra standarder inte måste godkännas av mottagaren om denne är etablerad inom dess territorium.

Medlemsstater som har utnyttjat den möjlighet som anges i artikel 221.1 får föreskriva att utfärdandet av elektroniska fakturor eller av fakturor i andra elektroniska format än elektroniska fakturor ska godkännas av mottagaren."

10. I artikel 233.2 ska inledningen ändras på följande sätt:

"Förutom den typ av administrativa kontroller som beskrivs i punkt 1 är följande exempel på teknik som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet i fråga om en elektronisk faktura eller i fråga om dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor:"

11. Artikel 235 ska ersättas med följande:

"Artikel 235

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för elektroniska fakturor eller dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor som utfärdats för varor som levererats eller tjänster som tillhandhållits på deras territorium från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och förordning (EU) nr 904/2010."

12. Artikel 236 ska ersättas med följande:

"Artikel 236

I de fall då flera elektroniska fakturor eller dokument eller meddelanden i andra elektroniska format än elektroniska fakturor översänds samlat till samma mottagare eller ställs till dennes förfogande, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, när all information är åtkomlig för varje faktura."

13. I avdelning XI ska rubriken till kapitel 6 ersättas med följande:

"KAPITEL 6

Krav på digital rapportering".

14. I avdelning XI kapitel 6 ska följande avsnittsrubrik införas efter rubriken till det kapitlet:

"AVSNITT 1

KRAV PÅ DIGITAL RAPPORTERING FÖR GRÄNSÖVERSKRIDANDE LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER INOM GEMENSKAPEN MELLAN BESKATTNINGSBARA PERSONER".

15. Artikel 262 ska ersättas med följande:

"Artikel 262

1. Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt ska lämna in de uppgifter som avses i artikel 264 avseende följande transaktioner:

- a) Leveranser och överföringar av varor som utförs i enlighet med artikel 138.1 och 138.2 c.
- b) Gemenskapsinterna förvärv av varor som utförs i enlighet med artikel 20 och transaktioner som kan likställas med sådana enligt artikel 21 eller 22.
- c) Leveranser av andra varor och tillhandahållanden av andra tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 194, i den mån förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt, eller enligt artikel 195, 196 eller 197.
- d) Förvärv av andra varor och tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka den kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 194, i den mån förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt, eller enligt artikel 195, 196, 197 eller 204.

2. De uppgifter som avses i artikel 264 avseende transaktioner som anges i punkt 1 i den här artikeln ska lämnas till den medlemsstat som till den beskattningsbara personen utfärdat det registreringsnummer för mervärdesskatt som den beskattningsbara personen använt för den transaktion som uppgifterna avser.

3. Genom undantag från punkt 1 a och b i denna artikel ska beskattningsbara personer som är registrerade enligt den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 5 inte lämna uppgifter om överföringar av egna varor eller om transaktioner som likställs med gemenskapsinterna förvärv enligt artikel 21 eller 22 och som gäller samma varor.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt inte ska lämna in de uppgifter som avses i artikel 264 avseende de transaktioner som avses i punkt 1 b och d i den här artikeln. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska anmäla dessa åtgärder till kommissionen, som ska underrätta övriga medlemsstater om följande:

- a) Antagandet av åtgärden, innan den träder i kraft.
- b) Det datum från och med vilket denna åtgärd inte längre tillämpas, före det datumet."

16. Artikel 263 ska ersättas med följande:

"Artikel 263

1. De uppgifter som avses i artikel 264 ska för varje enskild transaktion som avses i artikel 262.1 a och c, överföras av de beskattningsbara personer som är skyldiga att utfärda en faktura avseende de transaktioner som avses i de leden vid den tidpunkt då fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

Om den faktura som avses i första stycket i denna punkt utfärdas av förvärvaren av varorna eller tjänstemottagaren för den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda fakturan ska de uppgifter som avses i artikel 264 överföras för varje enskild transaktion som avses i artikel 262.1 a och c, senast fem dagar efter det att fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

2. De uppgifter som avses i artikel 264 ska för varje enskild transaktion som avses i artikel 262.1 b och d överföras av de beskattningsbara personer till vilka en faktura avseende de transaktioner som avses i de leden måste utfärdas, senast fem dagar efter det att fakturan mottagits. Medlemsstaterna får föreskriva överföring av uppgifter om dessa transaktioner om den person till vilken fakturan måste utfärdas inte har mottagit fakturan i tid.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska uppgifterna överföras av den beskattningsbara personen eller av en tredje part för den beskattningsbara personens räkning. Medlemsstaterna ska föreskriva elektroniska metoder för inlämning av sådana uppgifter.

Medlemsstaterna ska tillåta överföring av dessa uppgifter enligt den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt direktiv 2014/55/EU.

4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska det gemensamma elektroniska meddelandet för tillhandahållande fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 904/2010.”

17. Artikel 264 ska ersättas med följande:

”Artikel 264

Följande uppgifter ska överföras i enlighet med artikel 263:

- a) När det gäller leveranser av varor som utförs i enlighet med artikel 138.1 samt leveranser av andra varor och tillhandahållanden av andra tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194–197, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.11, 226.16, 226.17 och i förekommande fall 226.11a.
- b) När det gäller överföringar som utförs i enlighet med artikel 138.2 c, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.11 och 226.16.
- c) När det gäller gemenskapsinterna förvärv av varor som utförs i enlighet med artikel 20 och transaktioner som kan likställas med sådana enligt artikel 22, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.11, 226.16 och 226.17.
- d) När det gäller transaktioner som kan likställas med gemenskapsinterna förvärv av varor enligt artikel 21, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.11 och 226.16.
- e) När det gäller förvärv av andra varor och tjänster än dem som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar, för vilka kunden är skyldig att betala mervärdesskatt enligt artikel 194, 195, 196, 197 eller 204, de uppgifter som avses i artikel 226.1–226.4, 226.6, 226.7, 226.8, 226.9, 226.10, 226.16, 226.17, och i förekommande fall 226.15.”

18. Artiklarna 265–271 ska utgå.

19. I avdelning XI kapitel 6 ska följande avsnitt läggas till:

”AVSNITT 2

KRAV PÅ DIGITAL RAPPORTERING FÖR EGENLEVERANSER OCH LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER MELLAN BESKATTNINGSBARA PERSONER INOM EN MEDLEMSSTATS TERRITORIUM

Artikel 271a

1. Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är etablerade eller registrerade till mervärdesskatt inom deras territorium på elektronisk väg till sina skattemyndigheter lämnar uppgifter om andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än de som avses i artikel 262, vilka utförs inom deras territorium till dem själva eller till andra beskattningsbara personer.
2. Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är etablerade eller registrerade till mervärdesskatt inom deras territorium på elektronisk väg till sina skattemyndigheter lämnar uppgifter om andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än de som avses i artikel 262, vilka utförs inom deras territorium till dem av dem själva eller av andra beskattningsbara personer.

Artikel 271b

1. Om en medlemsstat kräver att uppgifter ska lämnas enligt artikel 271a.1 ska den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda fakturan, eller en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, överföra dessa uppgifter för varje enskild transaktion vid den tidpunkt då fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

Om fakturan utfärdas av förvärvaren av varorna eller tjänstemottagaren för den beskattningsbara person som är skyldig att utfärda en faktura ska de uppgifter som avses i artikel 271a.1 överföras för varje enskild transaktion senast fem dagar efter det att fakturan utfärdas eller skulle ha utfärdats.

2. Om en medlemsstat kräver att uppgifter ska lämnas enligt artikel 271a.2 ska den beskattningsbara person till vilken en faktura utfärdades, eller en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, överföra dessa uppgifter för varje enskild transaktion senast fem dagar efter det att fakturan mottagits. Medlemsstaterna får föreskriva överföring av uppgifter om dessa transaktioner om den person till vilken fakturan måste utfärdas inte har mottagit fakturan i tid.

3. Medlemsstaterna ska tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor som överensstämmer med den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt direktiv 2014/55/EU.

Medlemsstaterna får tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor i andra dataformat än den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer enligt direktiv 2014/55/EU under förutsättning att de andra dataformaten säkerställer interoperabilitet med den standarden.

4. Medlemsstater som kräver överföring av uppgifter enligt artikel 271a får begränsa räckvidden för denna skyldighet till vissa kategorier av beskattningsbara personer eller vissa typer av transaktioner. De ska även fastställa de uppgifter som måste överföras.

Artikel 271c

Senast den 31 mars 2033 ska kommissionen, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, lägga fram en interimsvärderingsrapport för rådet om hur den elektroniska faktureringen i kapitel 3 och de gemenskapsinterna och inhemska digitala rapporteringskraven i det här kapitlet fungerar. I den rapporten ska kommissionen

- a) bedöma åtgärdernas effekt på ändamålsenligheten för uppbörden av mervärdesskatt och minskningen av mervärdesskattgapet, på antalet kontroller som skatteförvaltningarna utför samt på minskningen av den administrativa bördan och på kostnadsbesparingarna för beskattningsbara personer,
- b) bedöma effekterna av det alternativ som erbjuds medlemsstaterna i artikel 262.4 på mervärdesskattebedrägeri i andra medlemsstater och på funktionen hos det centrala VIES,
- c) bedöma de tekniska problem som uppstår till följd av genomförandet av åtgärderna, såsom fel, förseningar och utelämnanden i samband med överföringen av fakturorna och uppgifterna,
- d) utvärdera de åtgärder och tjänster som medlemsstaterna har infört och gjort tillgängliga för skattebetalarna för att minska deras administrativa börda,
- e) utvärdera möjlig ny teknisk utveckling inom elektronisk fakturering och digital rapportering,
- f) i enlighet därmed bedöma behovet av ytterligare åtgärder och vid behov lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag till sådana åtgärder.”

20. Artikel 273 ska ersättas med följande:

”Artikel 273

Medlemsstaterna får införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande, med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som utförs mellan medlemsstater av beskattningsbara personer och på villkor att dessa skyldigheter inte i handeln mellan medlemsstaterna leder till formaliteter i samband med en gränspassage.

Möjligheten enligt första stycket i denna artikel får inte användas för att införa ytterligare krav avseende fakturering utöver dem som anges i kapitel 3 eller för att genomföra nya ytterligare allmänna transaktionsbaserade rapporteringsskyldigheter för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster eller förvärv av varor och tjänster mellan beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt inom unionen utöver dem som anges i kapitel 6. Medlemsstaterna får dock kräva att beskattningsbara personer lagrar uppgifter om sina transaktioner i syfte att rapportera de uppgifter som krävs för att utarbeta och lämna in en mervärdesskattedeklaration eller för revisionsändamål. De medlemsstater som den 1 januari 2024 hade en allmän transaktionsbaserad rapporteringsskyldighet för andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än dem som avses i artikel 262 får bibehålla de rapporteringsskyldigheterna fram till dess att de genomför ett digitalt rapporteringssystem i realtid för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som uppfyller kraven i kapitel 6 avsnitt 2.

De medlemsstater som den 1 januari 2024 hade en allmän transaktionsbaserad rapporteringsskyldighet för andra förvärv av varor och tjänster än dem som avses i artikel 262 får bibehålla de rapporteringsskyldigheterna fram till dess att de genomför ett digitalt rapporteringssystem i realtid för förvärv av varor och tjänster som uppfyller kraven i kapitel 6 avsnitt 2.

Medlemsstaterna får bibehålla kravet på att beskattningsbara personer lagrar uppgifter om sina transaktioner i syfte att rapportera de uppgifter som krävs för att utarbeta och lämna in en mervärdesskattedeklaration eller för revisionsändamål.

Medlemsstaterna får införa rapporteringsskyldigheter för andra transaktioner än dem som omfattas av rapporteringsskyldigheterna i kapitel 6.”

Artikel 6

Införlivande

1. Medlemsstaterna får tillämpa de bestämmelser i lagar och andra författningar som rör artikel 1.2 och 1.3 i detta direktiv från och med den 14 april 2025. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2026 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2027.

3. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 3. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2028.

Genom undantag från andra stycket i denna punkt ska medlemsstaterna tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 3.1 tidigast från och med den 1 juli 2028 och senast från och med den 1 januari 2030.

4. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2029 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2029.

5. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2030 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 5. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2030.

Genom undantag från andra stycket i denna punkt ska de medlemsstater som den 1 januari 2024 har infört ett inhemskt digitalt transaktionsbaserat realtidsrapporteringskrav eller som före den 1 januari 2024 har fått tillåtelse att införa ett sådant krav på grundval av artikel 395, eller om en sådan tillåtelse inte behövdes eftersom nationell lagstiftning antagits före den 1 januari 2024 vilken föreskriver införande av ett sådant inhemskt digitalt transaktionsbaserat realtidsrapporteringskrav, tillämpa bestämmelserna avseende artikel 5.5 som rör artikel 218 samt bestämmelserna avseende artikel 5.19 som rör artiklarna 271a och 271b senast den 1 januari 2035, i den mån det rör sig om inhemsk elektronisk fakturering och rapportering. Om den interimsvärderingsrapport som avses i artikel 271c visar att det finns brister ska kommissionen bedöma behovet av ytterligare åtgärder och ska vid behov lägga fram ett lämpligt förslag i syfte att skjuta upp denna tidsfrist till dess att dessa brister är åtgärdade.

6. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkterna 1–5 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

7. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i den Bryssel den 11 mars 2025.

På rådets vägnar

A. DOMAŃSKI

Ordförande

Sammanfattning av promemorian Teknisk översyn av mervärdesskattereglerna vid gränsöverskridande handel

Bilaga 2

Inledning

Det föreslås ändringar av reglerna i mervärdesskattelagen (2023:200) med anledning av ändringar i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, som är en del av lagstiftningspaketet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. Ändringarna rör reglerna om gränsöverskridande handel, beskattningsgrundande händelse, redovisningsskyldighetens inträde och de särskilda ordningarna (tredjelands-, unions- och importordningen). Det handlar framför allt om förtydliganden och kodifiering av Skatteverkets nuvarande tillämpning. Dessutom genomförs mindre utökningar av tillämpningsområdet för tredjelands- och unionsordningen. Därutöver föreslås nya regler om redovisning av utgående skatt inom de särskilda ordningarna och för beskattningsbara personer som möjliggör leveranser av varor genom ett elektroniskt gränssnitt.

Ikraftträdande

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Konsekvenser

De föreslagna lagändringarna bedöms inte innebära några offentlig-finansiella effekter. För företagen bedöms ändringarna leda till att regelverket blir tydligare, vilket antas minska den administrativa bördan. Ändringarna rörande redovisning av utgående skatt kan dock medföra viss ökad administrativ börda för en del företag. Flera ändringar innebär förtydliganden som underlättar tolkningen för både företag och Skatteverket, vilket kan leda till att oavsiktliga fel minskar. Den utökade möjligheten att redovisa mervärdesskatt inom unionsordningen och tredjelandsordningen kan innebära att något färre registreringar för mervärdesskatt görs i Sverige av företag som saknar etablering här. Samtidigt kan utökningen av tillämpningsområdet för tredjelands- respektive unionsordningen innebära att fler företag ansöker om identifieringsbeslut med Sverige som identifieringsstat. Sammantaget bedöms antalet ärenden hos Skatteverket vara i stort sett oförändrat.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200)

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (2023:200)

dels att 2 kap. 2 §, 5 kap. 6 §, 6 kap. 62 och 65 §§, 7 kap. 1 §, 22 kap. 1, 3, 5, 11, 15, 63, 64, 69, 70, 71 och 73 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmaste före 22 kap. 32 § ska lyda ”Särskilda regler om beskattningsgrundande händelse, redovisning och betalnings-skyldighet” och ”Beskattningsgrundande händelse och redovisnings-skyldighetens inträde” samt att rubriken närmast före 22 kap. 66 § ska lyda ”Ansökan för beskattningsbara personer etablerade utanför EU”,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 6 kap. 64 a §, 7 kap. 27 a §, 22 kap. 4 a, 32 a och 32 b §§, och närmast före 7 kap. 27 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

I denna lag avses med

– direktivet om handel med utsläppsrätter: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, i lydelsen enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1416,

– dricksvattendirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten, i den ursprungliga lydelsen,

– EU:s livsmedelsförordning: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1381,

– EU-återbetalningsdirektivet: rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat, i lydelsen enligt rådets direktiv 2010/66/EU,

– förordningen om tullbefrielse: rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse,

– genomförandeförordningen: rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt,

– mervärdesskattedirektivet:

– mervärdesskattedirektivet:

rådets direktiv 2006/112/EG av den

rådets direktiv 2006/112/EG av den

28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2022/890, – unionstillkodexen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/516,

Bilaga 3

5 kap.

6 §

Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt möjliggör leverans av varor inom EU från en beskattningsbar person som inte är etablerad i EU till någon *som inte är en beskattningsbar person*, ska den som möjliggör leveransen anses själv ha förvärvat och levererat dessa varor.

Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt möjliggör leverans av varor inom EU från en beskattningsbar person som inte är etablerad i EU, ska den som möjliggör leveransen anses själv ha förvärvat och levererat dessa varor, *om leveransen görs till*

1. *en beskattningsbar person, eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. 4–7 §§ eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 3.1 i mervärdesskattedirektivet, eller*

2. *någon annan som inte är en beskattningsbar person.*

6 kap.

62 §

Tillhandahållande av tjänster som omfattas av 56 § och leverans av varor som omfattas av 8 § är också gjorda inom landet om

1. tillhandahållaren eller leverantören

a) är etablerad i Sverige och saknar etablering i något annat EU-land, eller

b) saknar etablering men är bosatt eller stadigvarande vistas här i landet och inte i något annat EU-land,

2. tjänsterna tillhandahålls någon som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i ett annat EU-land, eller varorna sänds eller transporteras till ett annat EU-land, och

2. tjänsterna tillhandahålls någon som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i ett annat EU-land, eller varorna sänds eller transporteras *från Sverige* till ett annat EU-land, och

3. det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av varorna och tjänsterna inte överstiger 99 680 kronor under innevarande kalenderår och inte heller översteg detta belopp under det närmast föregående kalenderåret.

64 a §

Om Skatteverket har fattat ett identifieringsbeslut enligt 22 kap. 12, 13 eller 14 § ska den beskattningsbara person som beslutet avser anses ha gjort en begäran enligt 64 §.

65 §

Efter en begäran enligt 64 § ska Skatteverket besluta att tillhandahållandet av tjänsterna och leveransen av varorna ska anses gjorda utomlands. Beslutet gäller tills vidare.

Efter en begäran enligt 64 § eller ett sådant identifieringsbeslut som avses i 64 a § ska Skatteverket besluta att tillhandahållandet av tjänsterna och leveransen av varorna ska anses gjorda utomlands. Beslutet gäller tills vidare.

Om ett beslut har fattats enligt första stycket, får bestämmelsen i 62 § inte tillämpas igen förrän efter utgången av det andra kalenderåret efter det kalenderår då beslutet fattades.

7 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- vad som avses med beskattningsgrundande händelse (3 §),
- beskattningsgrundande händelse vid leverans av varor och tillhandahållande av tjänster (4–11 §§),
- beskattningsgrundande händelse vid unionsinterna förvärv (12 §),
- beskattningsgrundande händelse vid import (13 §),
- redovisning av utgående skatt – huvudregler (14–17 §§),
- redovisning av utgående skatt – specialregler (18–25 §§),
- utgående skatt hänförlig till unionsinterna förvärv (26 §),
- utgående skatt hänförlig till import (27 §),
 - *utgående skatt hänförlig till leverans av vara vid användning av ett elektroniskt gränssnitt (27 a §),*
- valuta vid redovisning av utgående skatt (28 §),
- redovisning av leverans av varor och tillhandahållande av tjänster (29 och 30 §§),
- redovisning av ingående skatt – huvudregler (31–34 §§),
- redovisning av ingående skatt – specialregler (35–39 §§),
- ingående skatt hänförlig till unionsinterna förvärv (40 §),
- ingående skatt hänförlig till import (41 §),
- valuta vid redovisning av ingående skatt (42 §),
- ändring av tidigare redovisad utgående skatt (43–47 §§),
- ändring av tidigare redovisad ingående skatt (48 §),
- redovisning av felaktigt debiterad mervärdesskatt (49 och 50 §§), och
- redovisning vid justering av avdrag (51–54 §§).

7 kap.

27 a §

Om en beskattningsbar person anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 5 eller 6 §, ska den utgående skatten på den leverans av varor som görs av den beskattningsbara personen redovisas för den redovisningsperiod då betalningen har godkänts. Detsamma gäller för den leverans av varorna som görs till den beskattningsbara personen.

22 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- tillämpningsområde för bestämmelserna i kapitlet (2 §),
- de särskilda ordningarna (3–5 §§),
- definitioner (6–8 §§),
- identifieringsbeslut (9–31 §§),
- särskilda regler om beskattningsgrundande händelse och betalningsskyldighet (32 och 33 §§),
- särskilda regler om beskattningsgrundande händelse, redovisning och betalningsskyldighet (32–33 §§),
- deklaration och betalning av mervärdesskatt (34–44 §§),
- ändring av tidigare redovisad skatt (45 och 46 §§),
- förfarandet i samband med beslut om identifiering eller återkallelse (47–54 §§),
- förfarandet i samband med beslut om skatt (55–62 §§),
- avdrag och återbetalning av ingående skatt (63–65 §§),
- ansökan om återbetalning av ingående skatt (66–73 §§),
- omprövning av beslut om återbetalning (74 och 75 §), och
- dokumentationsskyldighet (76–78 §§).

3 §

Tredjelandsordningen avser tillhandahållande av tjänster av beskattningsbara personer som inte är etablerade inom EU, om tjänsterna förvärvas av någon som inte är en beskattningsbar person och förvärvaren är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i ett EU-land (11 §).

4 a §

Vid tillämpning av unionsordningen avses med unionsintern distansförsäljning av varor även leverans av

1. el,

2. gas genom ett naturgassystem som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant system, och

3. värme eller kyla genom ett nät för värme eller kyla.

Första stycket gäller bara om varan levereras av en beskattningsbar person som inte är etablerad i det EU-land där leveransen är föremål för mervärdesskatt och om varorna levereras till

1. en beskattningsbar person, eller en juridisk person som inte är en beskattningsbar person, vars unionsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt enligt 3 kap. 4–7 §§ eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 3.1 i mervärdesskattedirektivet, eller

2. någon annan som inte är en beskattningsbar person.

Första och andra styckena gäller inte för leveranser till sådana beskattningsbara återförsäljare som avses i 6 kap. 21 § eller enligt bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar artikel 38.2 i mervärdesskattedirektivet.

5 §

Importordningen avser beskattningsbara personer som

1. är etablerade inom EU, eller företräds av en representant som är etablerad inom EU, och som bedriver distansförsäljning av varor som inte är punktskattepliktiga, och som importerats från en plats utanför EU med ett verkligt värde på högst 150 euro (15 §), eller

2. är etablerade i ett land som anges i kommissionens genomförandeakt som antas med stöd av artikel 369m.3 i mervärdesskattedirektivet och som bedriver distansförsäljning av varor från det landet (15 §).

Första stycket gäller inte beskattningsbara personer som omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara

11 §

Identifieringsbeslut ska fattas, om

1. den beskattningsbara personen inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU,

2. mervärdesskatten avser tillhandahållanden av tjänster,

3. tillhandahållandena ska beskattas i Sverige eller i ett annat EU-land, och

4. tjänsterna tillhandahålls någon som inte är en beskattningsbar person och denne är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EU-land.

4. tjänsterna tillhandahålls någon som inte är en beskattningsbar person.

Första stycket gäller inte om det finns hinder enligt 10 § mot att fatta ett identifieringsbeslut.

15 §

Identifieringsbeslut ska fattas, om

1. den beskattningsbara personen

a) har sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller, om denne inte har ett sådant säte inom EU, har ett fast etableringsställe här i landet,

b) företräds av en representant som har sätet för sin ekonomiska verksamhet i Sverige eller, om representanten inte har ett sådant säte inom EU, ett fast etableringsställe här i landet, eller

c) inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU men är etablerad i ett land som anges i kommissionens genomförandeakt antagen med stöd av artikel 369m.3 i mervärdesskattedirektivet, och bedriver distansförsäljning av varor från det landet,

2. mervärdesskatten avser distansförsäljning av varor som inte är punktskattepliktiga, och som importerats från en plats utanför EU i försändelser med ett verkligt värde på högst 150 euro, och

3. leveranserna ska beskattas i Sverige eller i ett annat EU-land.

Motsvarigheten i svenska kronor till 150 euro är detsamma som motsvarigheten i svenska kronor till beloppet för tullfrihet för varor av ringa värde enligt artikel 23 i förordningen om tullbefrielse.

Första stycket gäller inte om det finns hinder enligt 10 § mot att fatta ett identifieringsbeslut.

Första stycket gäller inte om det finns hinder enligt 10 § mot att fatta ett identifieringsbeslut eller den beskattningsbara personen omfattas av den särskilda ordningen för beskattningsbara personer med liten årsomsättning i 18 kap.

32 a §

Vid leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster för vilka skatt enligt denna lag ska

redovisas enligt tredjelands- eller unionsordningen inträffar den beskattningsgrundande händelse som avses i 7 kap. 3 §, när varan levereras eller tjänsten tillhandahålls.

Om den som levererar varor eller tillhandahåller tjänster får ersättning helt eller delvis för en beställd vara eller tjänst före den tidpunkt då varan levereras eller tjänsten tillhandahålls, inträffar dock den beskattningsgrundande händelsen när ersättningen inflyter kontant eller på annat sätt kommer den som levererar varan eller tillhandahåller tjänsten till godo.

Om en beskattningsbar person anses ha förvärvat och levererat varor enligt 5 kap. 6 §, inträffar dock den beskattningsgrundande händelsen för den leverans av varorna som görs av den beskattningsbara personen när betalningen har godkänts.

32 b §

Skatt enligt denna lag ska redovisas för den redovisningsperiod då den beskattningsgrundande händelsen inträffar enligt 32 och 32 a §§.

63 §

En beskattningsbar person som varken har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU har inte rätt till avdrag för ingående skatt enligt 13 kap. om denne redovisar mervärdesskatt enligt

1. tredjelandsordningen i 11 §,
2. importordningen i 15 § första stycket 1 b eller c, eller
3. bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar tredjelandsordningen i artiklarna 358–369 eller importordningen i artiklarna 369I–369X i mervärdesskattedirektivet.

En beskattningsbar person som varken har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe inom EU har inte rätt till avdrag enligt 13 kap. för ingående skatt som avser förvärv eller import i verksamheter för vilka den beskattningsbara personen redovisar mervärdesskatt enligt

1. tredjelandsordningen i 11 §,
2. unionsordningen i 12 § första stycket 1 b eller 13 § första stycket 1 b,
3. importordningen i 15 § första stycket 1 b eller c, eller

4. bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar tredjelandsordningen i artiklarna 358–369, *unionsordningen i artiklarna 369a–369k*, eller importordningen i artiklarna 369l–369x i mervärdesskattedirektivet.

En beskattningsbar person som saknar rätt till avdrag för ingående skatt enligt första stycket har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap. avseende förvärv eller import som hänför sig till de beskattningsbara verksamheter i Sverige som omfattas av bestämmelserna i första stycket 1–3. En ansökan om återbetalning ska göras enligt 66–68 §§.

En beskattningsbar person som saknar rätt till avdrag för ingående skatt enligt första stycket har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap. avseende förvärv eller import som hänför sig till de beskattningsbara verksamheter i Sverige som omfattas av bestämmelserna i första stycket 1–4. En ansökan om återbetalning ska göras enligt 66–68 §§.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 65 §.

64 §

En beskattningsbar person har inte rätt till avdrag enligt 13 kap. för ingående skatt som avser förvärv eller import i verksamheter för vilka den beskattningsbara personen redovisar mervärdesskatt enligt

1. unionsordningen i 12, 13 eller 14 §,

1. unionsordningen i 12 § första stycket 1 a, 13 § första stycket 1 a eller 14 §,

2. importordningen i 15 § första stycket 1 a, eller

3. bestämmelser som i ett annat EU-land motsvarar

a) unionsordningen i artiklarna 369a–369k i mervärdesskattedirektivet, eller

a) unionsordningen i artiklarna 369a–369k i mervärdesskattedirektivet, *om den beskattningsbara personen är etablerad i det EU-landet*, eller

b) importordningen i artiklarna 369l–369x i mervärdesskattedirektivet, om den beskattningsbara personen är etablerad i det EU-landet.

En beskattningsbar person som saknar rätt till avdrag för ingående skatt enligt första stycket har efter ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt enligt 14 kap. avseende förvärv eller import som hänför sig till de beskattningsbara verksamheter i Sverige som omfattas av bestämmelserna i första stycket 1–3. En ansökan om återbetalning ska göras enligt 69 eller 73 §.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 65 §.

69 §

En beskattningsbar person som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 64 § andra stycket ska ansöka om detta hos Skatteverket. Ansökan ska göras genom den

En beskattningsbar person som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 64 § andra stycket ska ansöka om detta hos Skatteverket. Ansökan ska göras genom den

elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den sökande är etablerad *eller, om sökanden inte är etablerad inom EU, omfattas av ett identifieringsbeslut för tillämpning av unionsordningen i artiklarna 369a–369k i mervärdesskattedirektivet.*

elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där den sökande är etablerad.

70 §

För den sökande gäller också vad som föreskrivs om återbetalning i 14 kap. 11 §, 12 § andra stycket, 13–32 §§ och 76 §. *Vad som sägs i dessa bestämmelser om det EU-land där den sökande är etablerad ska gälla även för det EU-land där en sökande som inte är etablerad inom EU omfattas av ett identifieringsbeslut för tillämpning av unionsordningen i artiklarna 369a-369k i mervärdesskattedirektivet.*

För den sökande gäller också vad som föreskrivs om återbetalning i 14 kap. 11 §, 12 § andra stycket, 13–32 §§ och 76 §.

71 §

En beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och som vill få återbetalning av mervärdesskatt i ett annat EU-land avseende förvärv eller import i det EU-landet som hänför sig till sådana beskattningsbara verksamheter som omfattas av 12, 13 eller 14 § eller av 15 § första stycket 1 a, ska rikta en ansökan om återbetalning till det landet. *Detsamma gäller för en beskattningsbar person som inte är etablerad inom EU men som omfattas av ett identifieringsbeslut för unionsordningen enligt 12 § första stycket 1 b eller 13 § första stycket 1 b.*

En beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och som vill få återbetalning av mervärdesskatt i ett annat EU-land avseende förvärv eller import i det EU-landet som hänför sig till sådana beskattningsbara verksamheter som omfattas av 12 § *första stycket 1 a*, 13 § *första stycket 1 a* eller 14 § eller av 15 § första stycket 1 a, ska rikta en ansökan om återbetalning till det landet.

73 §

En beskattningsbar person som vill få återbetalning av mervärdesskatt avseende förvärv eller import som hänför sig till en beskattningsbar verksamhet här i landet som omfattas av unionsordningen enligt 12, 13 eller

En beskattningsbar person som vill få återbetalning av mervärdesskatt avseende förvärv eller import som hänför sig till en beskattningsbar verksamhet här i landet som omfattas av unionsordningen enligt 12 § *första*

14 § eller importordningen enligt
15 § första stycket 1 a ska ge in
ansökan till Skatteverket genom
den elektroniska portalen.

stycket 1 a, 13 § första stycket 1 a
eller 14 eller importordningen
enligt 15 § första stycket 1 a ska ge
in ansökan till Skatteverket genom
den elektroniska portalen.

Bilaga 3

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.
 2. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för mervärdesskatt på en beskattningsbar transaktion om den beskattningsgrundande händelsen inträffat före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Bokföringsnämnden, Bolagsverket, Ekobrottsmyndigheten, FAR, Företagarna, Förvaltningsrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Stockholm, Göteborgs universitet (juridiska institutionen), Kommerskollegium, Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Konsumentverket, Näringslivets regelnämnd, Näringslivets skattedelegation, Regelrådet, Skatteverket, Småföretagarnas Riksförbund, Srf konsulterna, Statistiska centralbyrån, Statskontoret, Svenskt näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Tillväxtverket och Tullverket.

Följande remissinstanser har inte kommit in med något yttrande: Datspelsbranschen, Energiföretagen Sverige, Nätverket för Elektroniska affärer, Svensk handel, TechSverige och Transportföretagen